

l'arjau

REVISTA CULTURAL

Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols

Núm. 58 DESEMBRE 2008

CALIDOSCOPI

L'any 2008, serveis i cultura

- **L'ENTREVISTA**
FRANCESC PLA, de l'estudi BOPBAA, explica el projecte del Centre d'Art de Pintura Catalana Carmen Thyssen-Bornemisza
- **CONTRASTOS**
Què feien els serveis de patrimoni cultural fa cinquanta anys?
- **LES IMATGES**
La mirada de Quim Bigas recorre la ciutat
- **EL TINGLADO**
Notícies i actualitat





Mirant Sant Pol. (Autor: Quim Bigas)

EN AQUEST NÚMERO...

■ PRESENTACIÓ	03
■ CALIDOSCOPI. L'any 2008, serveis i cultura	04
El punt de vista	06
Les imatges.....	28
L'entrevista. Francesc Pla	30
Contrastos	34
■ EL TINGLADO.....	36
■ DIRECTORI	43

EDICIÓ

AJUNTAMENT DE SANT FELIU DE GUÍXOLS
www.guixols.cat

REDACCIÓ

ARXIU MUNICIPAL
SERVEI DE PUBLICACIONS D'ARXIU
Cra. de Girona, 45-47
17220 St. Feliu de Guíxols
Tel. 972 32 25 93

COORDINACIÓ

M. ÀNGELS SUQUET

CONSELL DE REDACCIÓ

PERE CARRERAS, JORDI COLOMEDA
DAVID HERNÁNDEZ

COL·LABORADORS

GABRIEL ALCALDE, ANNA AUGÉ, JOSEP
AULADELL, MARC AULADELL, QUIM BIGAS,
PERE CARRERAS, JORDI COLOMEDA, VERÓNICA
GARCÍA, DAVID HERNÁNDEZ, FRANCESC PLA, M.
ÀNGELS SUQUET.

FOTO DE LA PORTADA

LA BARANA DE MAR. (AUTOR: QUIM BIGAS)

ASSESSORAMENT LINGÜÍSTIC

JOSEP SOLÀ

DISSENY I MAQUETACIÓ

DOSIS, PROJECTES GRÀFICS

IMPRESSIÓ

GRÀFIQUES BIGAS

ISSN 2013-0813

DIPOÏT LEGAL: GI-1.611-89

Cap part d'aquesta publicació, incloent-hi el disseny, fotografies, dibuixos i estadístiques, no pot ser reproduïda, emmagatzemada ni transmesa de cap manera ni per cap mitjà (elèctric, mecànic, òptic, de gravació o bé fotocòpia) sense autorització prèvia de l'autor i editor.



Carnaval 2008. (Autor: Quim Bigas)

PRESENTACIÓ Aquest ARJAU clou l'any 2008, durant el qual s'han organitzat exposicions, Tallers d'Història, jornades i conferències, concerts, s'han editat publicacions, s'han fet propostes, s'han canviat equips de treball.

Moltes àrees i departaments municipals oferim activitats i serveis als ciutadans en relació amb la cultura, l'educació, l'esport, els serveis socials, el patrimoni i la promoció de la ciutat. Normalment la nostra feina se centra en el fet de transmetre continguts, d'aconseguir difondre els programes que organitzem, la història, els edificis importants, els llocs emblemàtics, en definitiva, tot allò que caracteritza Sant Feliu i que pugui fer gaudir la gent. No obstant això, ens sembla que també és interessant que fem el nostre *making of* i que expliquem com funcionem, quins procediments seguim, quins projectes tenim per al futur. Així, volem que L'ARJAU del mes de desembre ens serveixi per a donar-nos a conèixer i per valorar tot allò que hem anat realitzant al llarg de l'any.

L'esdeveniment més remarcable d'aquest any 2008 ha estat la presentació del projecte de l'Anella Cultural del Monestir, realitzat per l'estudi BOPBAA. La proposta suposa la revisió dels espais i dels usos d'aquest sector per acollir el Centre d'Art de Pintura Catalana Carmen Thyssen-Bornemisza i potenciar-lo com a centre dinamitzador de la ciutat. Sens dubte la creació d'aquest equipament contribuirà de manera decisiva en la seva promoció.

El Museu d'Història i l'Arxiu som agents culturals al servei del patrimoni de Sant Feliu de Guíxols, treballem conjuntament tot respectant i traient profit alhora de la nostra especificitat. En aquest número de la revista mostrem alguns aspectes de la nostra organització i dels nostres projectes, tot esperant encetar línies de col·laboració amb els nouvinguts i trobar fórmules que reforcin la nostra actuació a la ciutat.





CALIDOSCOPI

L'any 2008, serveis i cultura

"Abans de ser capaç de fer alguna cosa, primer has de ser alguna cosa". Aquesta cita de l'artista britànic John Gielgud és aplicable en molts àmbits de la vida; els serveis de cultura i patrimoni també ens hem de definir per actuar. La nostra identitat es construeix a partir dels nostres mètodes de treball i de les competències que ens encomana la llei. Per a existir, la nostra identitat ha de ser visible, és a dir, coneguda. La visibilitat és imprescindible en l'àmbit més proper, el municipi, i necessària per a transcendir-lo. Llavors, és possible encetar línies d'actuació amb garanties i establir col·laboracions.

Per això, al Punt de Vista hi ha dos articles sobre el Museu: un sobre intervencions arqueològiques fetes al monestir i un sobre museus locals. Tres sobre l'Arxiu: la seva història, la recepció de donacions i la consulta de documentació. Un sobre la creació de l'Anella Cultural. Les imatges mostren la nostra ciutat vista per Quim Bigas. A l'entrevista, Francesc Pla parla del projecte per al Centre d'Art de Pintura Catalana Carmen Thyssen. Els contrastos expliquen els projectes culturals fa 50 anys.



CALIDOSCOPI

EL PUNT DE VISTA

Vist per l'ARXIU UN NOU EQUIP. L'Arxiu Municipal de Sant Feliu de Guíxols ha estat tradicionalment un servei molt actiu i compromès amb el patrimoni i la cultura d'aquesta ciutat. Des de l'any 1986, durant més de dues dècades, ha estat dirigit per l'historiador Àngel Jiménez. Amb la seva jubilació l'octubre de 2007, un nou equip pren el relleu.

L'Arxiu Municipal de Sant Feliu de Guíxols gestiona i custodia documentació amb una antiguitat des del segle XII fins als nostres dies. Les sèries documentals generades per l'administració del municipi s'inicien al final del segle XIV i es conserven sense buits, la qual cosa el converteix en un dels més complets de les comarques de Girona quant a contingut i continuïtat cronològica.

A part del fons de l'Ajuntament, moltes persones i entitats han fet donació de la seva documentació, fins arribar a aplegar aproximadament els 1.400 metres lineals (ml) de documentació que hi ha actualment a l'arxiu. Aquests metres lineals es distribueixen de la manera següent:

1. Arxiu Històric: 108,5 ml
2. Arxiu Administratiu: 926,0 ml
3. Fons privats (empreses, persones i entitats): 95,0 ml
4. Fons de Capitania Marítima: 23,2 ml
5. Hemeroteca: 21,0 ml
6. Biblioteca i centre de documentació: 198,2 ml (6.142 títols)
7. Secció d'imatges: 43,0 ml (aprox. 70.000 imatges)
8. Pergamins: 728 documents
9. Documents gràfics (plànols, mapes i cartells): 900 documents (aprox.)

Després dels desperfectes que va patir a causa dels bombardeigs, l'arxiu va ser traslladat en diverses ocasions fins que es va tornar a ubicar al segon pis de la Casa Consistorial. La seva organització va ser confiada l'any 1950 a Mn. Llambert Font, el qual va ser nomenat director l'any 1954. El 10 de febrer de 1955 va tenir lloc la inauguració oficial del servei, en presència del governador civil. La documentació ja havia estat organitzada segons el sistema de seccions temàtiques que encara es manté avui dia.

L'any 1974, a l'edat de setanta-sis anys, Mn. Llambert va passar el relleu a Lluís Esteva, que va exercir com a director de l'arxiu des del 25 de gener d'aquell any fins al 4 de juliol de 1985. Lluís Esteva destaca per la seva tenacitat i rigor en les recerques. Entre altres, va fer aportacions cabdals sobre temes com la història del terme municipal de Sant Feliu de Guíxols i de llocs de la Vall d'Aro –per a la qual cosa va comptar amb la col·laboració de Lluís Pallí–, com també sobre l'escut d'armes de la ciutat o el passeig del Mar, amb investigacions publicades dins la col·lecció Amics del Museu Municipal. L'any 1980 va encetar la col·lecció Estudis sobre Temes Guixolencs, de la qual va sortir un volum. L'any 1981 en la *Revista de Girona* es publicava un estudi fet per diversos arxivers, que feien una diagnosi de l'estat dels arxius a les comarques de Girona i van destacar el de Sant Feliu de Guíxols com un dels més ben ordenats.

El 16 de juliol de 1985 Àngel Jiménez es va fer càrrec de l'Arxiu Històric i va continuar la tasca de recerca iniciada per Lluís Esteva. Es va poder realitzar així la tan necessària revisió de la història de la ciutat i es va completar el coneixement tant dels diferents períodes

El 10 de febrer de 1955 va tenir lloc la inauguració oficial del servei, en presència del governador civil. La documentació ja havia estat organitzada segons el sistema de seccions temàtiques que encara es manté a dia d'avui

cronològics com de temes concrets de l'àmbit local. També es van iniciar diferents línies d'actuació per tal de donar a conèixer la història i el patrimoni de Sant Feliu de Guíxols:

1. L'organització dels Tallers d'Història des de l'any 1986, per donar suport als docents per al treball de temes locals a les escoles. Aquest servei ha estat promogut alhora pel Museu i per l'Arxiu i, mercès a aquesta col·laboració, s'han realitzat un gran nombre d'exposicions, catàlegs, xerrades, tallers, cursos, retallables, etc., durant més de vint anys.
2. La creació de la Col·lecció Estudis Guixolencs, el primer títol de la qual va sortir el 1987 i que ha tingut continuïtat fins a dia d'avui, amb 22 llibres publicats.
3. L'edició de l'*Informatiu de l'Arxiu i del Museu de Sant Feliu de Guíxols*, des de 1989, que es va transformar en L'ARJAU l'any 1997 i que també ha continuat fins a l'actualitat.
4. Promoció de la creació del Grup de Recerca de l'Època Franquista (GREF), constituït a mitjan any 2002 i actiu fins l'any 2006, en què es va publicar el llibre *Franquisme i repressió a Sant Feliu de Guíxols durant la postguerra*.

L'any 1993 l'Ajuntament va signar un conveni amb l'Associació d'Arxivers de Catalunya per tal d'implantar un registre d'expedients i la normalització de la tramitació dels expedients a les oficines municipals. Paral·lelament, es feia el trasllat de la documentació administrativa que hi havia en diverses dependències de l'Ajuntament a la tercera planta del monestir, per organitzar l'Arxiu Administratiu. La direcció d'aquesta actuació va anar a càrrec de Sílvia Alemany –que també donava suport en l'organització d'activitats de difusió i havia estat arxivera fins que, l'any 2000, va assumir la direcció del Museu–.

El mes de març de l'any 2000, vaig començar a treballar a l'Arxiu Municipal i, des de llavors, s'ha comptat amb diverses col·laboracions i amb la incorporació de Josep Auladell des de l'octubre de 2005. S'han realitzat les següents tasques d'organització de l'Arxiu Municipal per tal de millorar el servei d'atenció als usuaris i facilitar l'accés a la documentació:

- Documentació administrativa: organització i descripció de la documentació administrativa pendent. Trasllat a l'arxiu de 401 ml lineals de documentació que, afegits als 525 que ja hi havia, fan els 926 metres lineals de documentació actuals. Aquesta tasca ha implicat donar d'alta 7.620 registres que s'han afegit als 6.642 que ja existien, i tots plegats sumen el total de 14.262 registres consultables actualment a la base de dades d'inventari de la documentació administrativa.
- Documentació històrica: actualització de l'inventari, adequació del sistema de localització topogràfica, i transferència de documentació des de l'Arxiu Administratiu. Ha implicat la revisió dels 3.374 registres que ja estaven donats d'alta i la incorporació de 1.741 nous registres que fan el total de 4.115 registres d'inventari de l'Arxiu Històric.

- Secció d'Imatges: disseny i elaboració del sistema d'indexació i de digitalització de la Secció d'Imatges. Organització del servei de consulta i reproducció d'imatges, alta de 12.976 registres en la base de dades específica per a fotografies i digitalització de 23.344 imatges. Aquesta secció que l'any 2000 estava formada per unes 20.000 imatges, pràcticament s'ha triplicat després de l'organització, l'any 2001, de l'exposició *Observant el temps. Sant Feliu de Guíxols 1860-1980*.
- Documentació no municipal (fons d'entitats, empreses, persones i altres institucions): Identificació de fons i inici del corresponent inventari, que actualment permet consultar la documentació de 31 fons per mitjà d'una base de dades amb 13.141 registres.
- Biblioteca Auxiliar i Centre de Documentació Local: registre i catalogació de tots els llibres en una base de dades amb 6.142 registres. Creació d'una base de dades de repertori bibliogràfic, on es poden consultar 2.197 referències d'articles i publicacions relacionades amb temes locals.
- Hemeroteca: digitalització de les publicacions des de 1878 fins a l'any 1961 i adquisició d'un visor que permet consultar tots aquests anys fent cerques per text lliure i tenir còpies de les pàgines sense perjudicar la conservació dels diaris antics.

Paral·lelament a les diferents tasques d'organització interna i atenció als usuaris, des del 2003 s'han anat realitzant actuacions per a la implantació del Sistema de Gestió de Documents de l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols

Passera a Sant Pol. (Autor: Quim Bigas)



Durant aquests anys s'han realitzat dos trasllats. El primer va ser amb motiu de la inauguració de la seva seu actual, el 22 d'abril de 2003. La documentació havia estat durant una quinzena d'anys en diverses dependències del monestir, mentre esperava la seva destinació definitiva. El segon trasllat va ser a conseqüència dels aiguats d'octubre de 2005 i va consistir en la instal·lació de la sala de consulta de l'arxiu del semisoterrani a la segona planta del mateix edifici.

Paral·lelament a les diferents tasques d'organització interna i atenció als usuaris, des del 2003 s'han anat realitzant actuacions per a la implantació del Sistema de Gestió de Documents de l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols. La finalitat és optimitzar la gestió administrativa i garantir la regularització del cicle de vida dels documents des de la seva creació a les diferents dependències municipals fins al seu ingrés a l'arxiu.

Amb la jubilació d'Àngel Jiménez, després de l'estiu de 2007, es va replantejar l'equip de treball i l'estratègia d'actuació del servei. El 19 de maig d'enguany es va incorporar l'arxiver Marc Auladell. Els objectius i les actuacions que ens proposem són els següents:

1. Servei d'Atenció als Usuaris
 - Identificació dels fons documentals no municipals de l'Arxiu Històric i elaboració d'un sistema de classificació que substitueixi les actuals seccions temàtiques, vigents des de l'any 1955.
 - Elaboració i publicació d'instruments d'accés a la informació (guies, catàlegs, índexs, transcripcions...).
 - Organització del sistema de consulta i préstec.
 - Digitalització de documents per facilitar la reproducció i l'accés virtual.
 - Creació de l'Arxiu Municipal Virtual en la pàgina web institucional per obrir el servei a nous sectors d'usuaris.
2. Suport en la gestió administrativa
 - Actualització del quadre de classificació de la documentació administrativa i adaptar-lo a les necessitats dels serveis.
 - Suport als diferents serveis en relació amb l'estudi dels procediments administratius.
3. Difusió de l'Arxiu Municipal
 - Promoció de la recerca: continuïtat de la Beca de Recerca Lluís Esteva i publicació dels treballs premiats a la Col·lecció Estudis Guixolencs.
 - Servei didàctic: continuïtat dels Tallers d'Història a partir de temes generats per mitjà de la Beca de Recerca i edició de material didàctic.
 - Servei de publicacions: conversió de L'ARJAU en revista de cultura de l'Ajuntament i promoció dins la ciutat. Establiment d'una línia per a la Col·lecció Estudis Guixolencs i creació d'un procediment per a la presentació de propostes de publicació.

Encetem un nou episodi d'aquesta història amb il·lusió i vocació de servei per a la ciutat.

M. Àngels Suquet

Arxiu Municipal de Sant Feliu de Guíxols

AGRAÏMENTS

A Eva Bussot, Sònia Bussot, Xavier Conchillo, Ester González, Núria Cucharero, Carme Fernández, Laura Francès i Cristina Rufí, per la seva professionalitat i excel·lent tracte durant les diferents col·laboracions realitzades en l'organització de l'Arxiu.

Vist per l'ARQUEOLOGIA L'EXCAVACIÓ A L'ABOCADOR DEL MONESTIR DE SANT FELIU DE GUÍXOLS. Les troballes realitzades en les excavacions arqueològiques realitzades a la planta baixa del monestir amb motiu de les obres per a la instal·lació d'un ascensor han aportat dades que contribueixen a comprendre tant l'evolució de l'edifici com detalls de la vida domèstica de la comunitat benedictina que vivia en aquest lloc.

Del 29 de gener al 23 de febrer del passat any 2007 es va dur a terme una excavació arqueològica en una de les estances de la planta baixa del Museu d'Història de Sant Feliu de Guíxols, que se situa just per sota de la sala II. L'excavació ha posat fi a les tasques que van ser iniciades els anys 1975-76 i van anar a càrrec del Sr. Lluís Esteva, conjuntament amb altres col·laboradors del Museu, que l'any 1998 van tenir continuïtat gràcies al treball de les arqueòlogues Carme Montalbán i Natàlia Colomeda. Aquestes excavacions ja deixaren al descobert les restes d'un mur atalussat que, segons indiquen els resultats, aniria relacionat amb el perímetre murat del monestir del segle XIII; a la vegada, donaren a conèixer l'existència d'un abocador de ceràmica d'època moderna pertanyent a la comunitat monàstica. En el moment en què el Museu va proposar la instal·lació d'un ascensor d'accés a l'habitació on s'ubiquen aquestes restes arqueològiques, es va decidir portar a terme aquesta darrera intervenció arqueològica amb l'objectiu de fer visible una part més de la fortificació. Alhora, va caldre acabar de documentar la part restant de l'abocador fins a excavar-lo totalment, ja que quedava afectat per les obres.

La fortalesa medieval

Les parets actuals de l'estança on se situen aquestes restes formen part de les remodelacions del monestir que es varen fer a la zona de migdia a principis del segle XVIII gràcies a les donacions de l'abat Benet Panyelles i Escardó, que va projectar una expansió de l'edifici per aquest extrem. Les obres implicaren el cobriment d'una part del recinte fortificat medieval, tal i com hem pogut constatar gràcies a les intervencions arqueològiques, amb què s'ha aconseguit recuperar un petit testimoni de l'antiga muralla.

Els treballs que hem realitzat s'han concentrat just a la cantonada oest de l'estança. Malgrat el limitat espai d'actuació, el resultat ha estat molt positiu atès que s'ha pogut gaudir d'una visió completa d'aquest mur atalussat que discorre de banda a banda de l'habitació i que continua per sota de la construcció moderna en direcció est-oest, assolint uns 4,50 metres de llargada i uns 4,40 metres d'alçada.

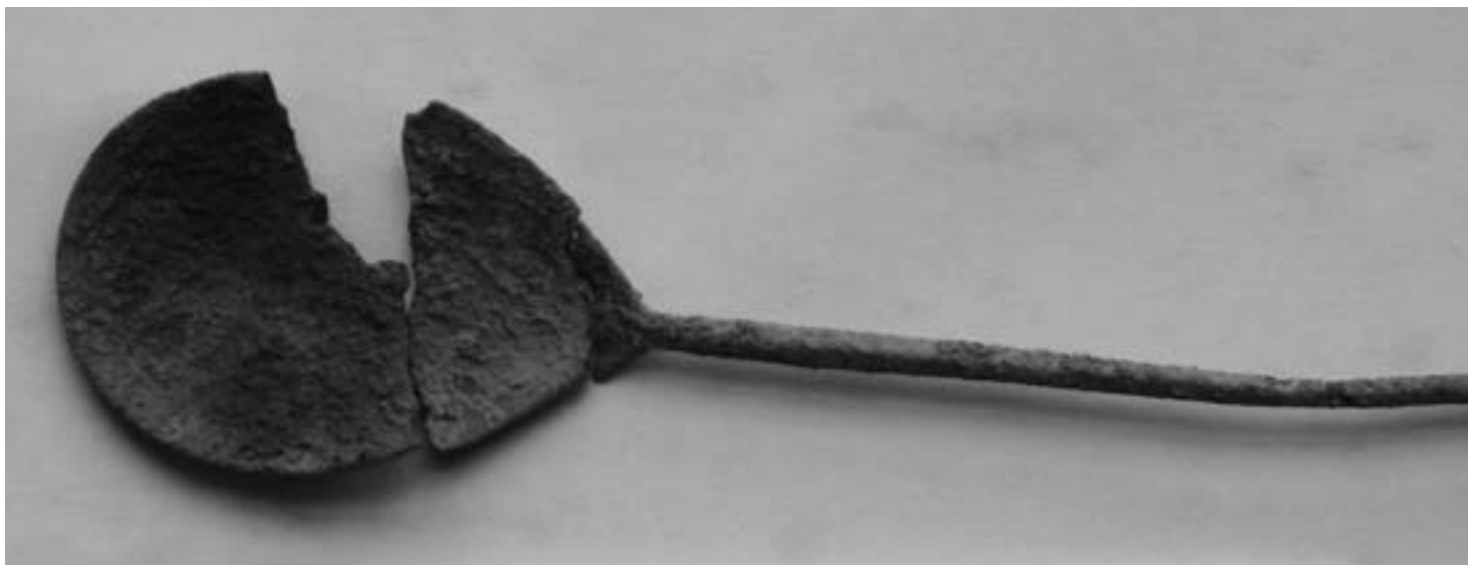
La tècnica constructiva de la muralla és molt senzilla: fou bastida a partir de pedres de diverses mides lligades amb morter de calç i posades de llarg i través, conformant unes filades irregulars però d'aspecte sòlid. Tan sols es presenta ben treballada la seva cara externa ja que el reompliment del mur és fet de pedruscall lligat amb morter de calç.

El mur, que per l'extrem oest gira suament descrivint un angle de 150° cap al sector que avui ocupa l'arc de Sant Benet, vindria a tancar aquest recinte emmurallat que envoltava el monestir per la banda sud-oest.

L'abocador monàstic

Pel que fa a l'abocador, observem que els diversos nivells de farciment que el formen s'haurien anat dipositant recolzant-se directament contra la cara externa de la muralla. Això ens indica que els monjos aprofitarien el desnivell que aquesta els oferia per anar llençant les deixalles des de dalt i cap enfora, ocupant el lloc que correspondria al del fossat. De manera successiva, els residus s'haurien acumulat l'un sobre l'altre, i s'haurien creat així els diferents estrats arqueològics que componen l'abocador.

Cullera de bronze. (Autor: Anna Augé)



A partir de l'estudi del material ceràmic trobat a cada un dels estrats, s'ha pogut establir una cronologia per al funcionament de l'abocador que va des del segle XVIII per la part alta fins a la transició dels segles XV-XVI, que correspondria als nivells inferiors. L'abocador va quedar amortitzat en el moment en què es començà l'ampliació de l'abat Panyelles, que sabem que s'inicià l'any 1723.

En el moment en què el Museu va proposar la instal·lació d'un ascensor d'accés a l'habitació on s'ubiquen aquestes restes arqueològiques, es va decidir portar a terme aquesta darrera intervenció arqueològica amb l'objectiu de fer visible una part més de la fortificació

L'enorme dimensió que presenta aquest abocador, que es perllonga conjuntament amb el mur atalussat per sota de les parets actuals de l'estança, i la gran quantitat de ceràmica recuperada, alguna de producció local, han permès pensar en l'existència d'una important indústria terrissaire que s'ubicaria dins el monestir o, si més no, en un entorn pròxim. Això explicaria també els diversos nivells de cendres i carbons de què es componia l'abocador i que segurament provindrien de la neteja dels forns que s'havia de fer tot sovint per garantir una bona cuita.

Ara per ara, es desconeix l'existència de cap forn de ceràmica que se situï a prop del monestir. Caldrà esperar futures actuacions arqueològiques que permetin assegurar l'emplaçament de forns en aquesta zona.

El material recuperat

L'excavació de l'abocador ha permès recuperar un gran nombre de ceràmica d'època moderna, com també restes d'ossos, malacologia, vidres i metalls (monedes, sivelles, culleres...), entre altres troballes que s'anaven dipositant amb la resta dels residus i que ens aporten dades interessants sobre les eines d'ús domèstic de la comunitat benedictina.

Troblem tot un repertori de la ceràmica d'època moderna que es comercialitza en terres catalanes. Partint dels estrats més antics de l'abocador –segles XV-XVI–, tenim alguns

exemples de ceràmica blava catalana amb decoracions senzilles sobre fons blancs, que apareixen juntament amb altres produccions en blau valencià de cronologia més antiga –segle XIV– que s’hi localitzen de manera més esporàdica.

El pas cap al segle XVI i fins a la transició de finals del XVII ve marcat en l’abocador per una disminució de la producció en blau català que dóna pas a la ceràmica decorada amb reflex metàl·lic, majoritàriament realitzada amb la senzilla tècnica decorativa del pinzell-pinta que va permetre augmentar la seva producció a un baix cost.

La tècnica constructiva de la muralla és molt senzilla: fou bastida a partir de pedres de diverses mides lligades amb morter de calç i posades de llarg i través, conformant unes filades irregulars però d’aspecte sòlid

I ja entrant als últims estrats de funcionament de l’abocador, de nou apareixen exemples de blau català, tot i que en aquest cas són d’època moderna, és a dir, pertanyents als segles XVII-XVIII, moment en què s’abandona l’abocador –com ja havíem assenyalat– per donar pas a la remodelació de l’abat Panyelles.

Una troballa d’última hora

Després de la nostra intervenció, les parets de l’habitació del segle XVIII havien quedat penjades. És per això que es realitzà l’extracció de les terres de sota els murs per fer-hi una plataforma de formigó que permetés assegurar-ne la fonamentació. Fou aleshores quan s’identificaren els negatius d’una sèrie d’estaques de fusta clavades verticalment a tocar dels murs que s’endinsaven fins a tocar el subsòl, travessant els diferents nivells de l’abocador. La punta d’alguna d’aquestes estaques s’havia conservat gràcies a la humitat que presentava el terreny a les cotes inferiors, pròximes al nivell freàtic.

L’excavació de l’abocador ha permès recuperar un gran nombre de ceràmica d’època moderna, com també restes d’ossos, malacologia, vidres i metalls (monedes, sivelles, culleres...)

FONTS CONSULTADES

ESTEVA, L. “Ceràmica catalana decorada procedent del subsòl del monestir guixolenc”, dins *Àncora*, núm. 1443, 25 de març de 1976.

JIMÉNEZ, A. *Sant Feliu de Guíxols. Una lectura històrica*. Sant Feliu de Guíxols: Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols, Diputació de Girona, 1997.

LLORENS, J. *Ceràmica catalana de reflex metàl·lic. Segles XV al XVII*. Barcelona: F. Llorens, 1989.

MONTALBAN, C. “Monestir. Escala Nord (Sant Feliu de Guíxols, Baix Empordà)”, dins la Memòria d’excavació (inèdita), 1999.

TELESE, A. *La vaixel·la blava catalana de 1570 a 1670*. Barcelona, autoeditada, 1991.

Aquesta tècnica, de tradició antiga, s’utilitza en zones on la superfície és flonja i inadequada per a aguantar càrregues, com succeïa en aquest cas, en què fou necessari crear aquesta mena de “pivotatge” que va permetre als constructors assegurar el terreny per a l’aixecament de les esmentades parets.

Amb la finalització de l’excavació de l’abocador i la documentació d’aquesta última descoberta, s’ha pogut donar pas a les obres de l’ascensor, que consta d’una cabina de vidre que ha de permetre contemplar les restes de la muralla que emmarcava el monestir del segle XIII.

Anna Augé
Janus S.L.

Vist pel **MUSEU** MUSEUS PER AL TERRITORI. Els museus territorials tenen un paper destacat en el panorama museístic català. La possibilitat de potenciar aquests centres que dóna el recentment presentat Pla de Museus de Catalunya obre unes interessants vies per al seu desenvolupament.

Sembla com si tot s'hagués de valorar només des d'un punt de vista econòmic. També els museus. Tot i que evidentment els paràmetres de caràcter econòmic s'han de tenir molt presents en la gestió dels centres museístics, aquests no han de ser els que guiïn les seves actuacions. Una de les funcions dels museus és la de ser centres que contribueixin a satisfer necessitats de sectors, el més amplis possibles, de la societat. Els museus territorials, en concret, per la seva proximitat amb la comunitat, són uns punts excel·lents per a desenvolupar un ús social del patrimoni cultural. A Catalunya disposem d'una àmplia i dilatada tradició en centres museístics que fan referència a un territori concret, normalment de dimensions no gaire àmplies, i des de fa anys s'ha estat reflexionant, investigant i treballant en aquests tipus de museus. El Museu d'Història de Sant Feliu de Guíxols es pot incloure en aquesta tipologia de museus territorials.

Els museus que podríem incloure en aquest àmbit del petit territori són a Catalunya centres que presenten una notable diversitat, tot i que tenen, alhora, unes característiques comunes. Es tracta d'equipaments que no estan situats en una gran ciutat i que fan

Es tracta, en definitiva, de centres que volen implicar-se i formar part de la comunitat en què es troben i que tenen en els membres de la seva comunitat els seus usuaris prioritaris

referència a una unitat geogràfica concreta, que la tracten de forma global o tractant-ne alguna característica particular. En el seu àmbit territorial conserven, documenten i difonen el patrimoni en el seu conjunt i, per tant, treballen a partir d'un concepte integral del patrimoni. Són museus que, seguint les teories de l'*ecomuseologia*, solen disposar d'espais d'exposició permanent, però que, alhora, tenen una presència real en el territori utilitzant fórmules i actuacions molt diverses, com poden ser la presència d'espais d'exposició repartits pel territori, el fet de donar importància a les exposicions temporals sobre temàtiques del territori, la programació d'itineraris pel territori o el desenvolupament de múltiples i molt diverses activitats. Es tracta, en definitiva, de centres que volen implicar-se i formar part de la comunitat en què es troben i que tenen en els membres de la seva comunitat els seus usuaris prioritaris.

Aquesta funció de servir principalment les persones que viuen al territori al qual fa referència el museu, és la característica principal d'aquests centres territorials i hauria de ser el seu gran objectiu.

Els museus que podríem anomenar territorials han tingut, a Catalunya, en els darrers anys, unes situacions i unes valoracions diferents. Des de tenir un paper molt preponderant en la museologia catalana durant la dècada dels anys vuitanta del segle XX, van passar a un pla secundari a partir de principi de la dècada dels noranta. Ara, ja ben entrats al segle XXI, aquests centres estan en un procés de recuperació de la seva rellevància en l'àmbit català.



El passat mes de gener, el Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació va presentar el seu Pla de Museus de Catalunya, un document que vol ser una fulla de ruta per al desenvolupament museístic català en els propers anys. En la seva introducció declara voler “reconstruir un veritable teixit museístic nacional català, on els museus nacionals siguin la punta de llança de l’excel·lència i la internacionalització de la cultura catalana i conjuntament i coordinadament al territori tinguem unes xarxes territorials i temàtiques ben equipades i modernes que tanquin el cercle de la museologia del país”.

El passat mes de gener, el Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació va presentar el seu Pla de Museus de Catalunya, un document que vol ser una fulla de ruta per al desenvolupament museístic català en els propers anys

D’aquest document, amb relació al tema dels museus del territori de què estem parlant, en destacariem el fet que presta una atenció específica als centres de caràcter local i que pretén aportar eines que afavoreixin el seu desenvolupament i la seva implantació al territori. Un dels objectius específics del pla és la creació d’una Xarxa de Museus Locals de Catalunya, que ha de permetre afavorir i interrelacionar aquests centres. El desplegament dels Serveis d’Atenció Museística, previst ja en la Llei de Museus de 1990

“Reconstruir un veritable teixit museístic nacional català, on els museus nacionals siguin la punta de llança de l’excel·lència i la internacionalització de la cultura catalana i conjuntament i coordinadament al territori tinguem unes xarxes territorials i temàtiques ben equipades i modernes que tanquin el cercle de la museologia del país”

però que fins ara no s’ha produït, ha de ser també un element de suport important per als museus del territori. Com ho ha de ser també la potenciació prevista de xarxes de proximitat, de les xarxes temàtiques, de les xarxes dels museus nacionals, de les *microxarxes*... Amb tot això, unes polítiques de subvencions que permetin millorar les infraestructures i la gestió dels centres han de completar el panorama que afavoreixi els centres locals i n’impulsi el desenvolupament.

L’aplicació d’un pla de museus d’aquestes característiques ha de suposar un nou impuls per als centres locals. Els propers anys seran, sens dubte, anys ben interessants per als museus del territori!

Gabriel Alcalde

Institut Català de Recerca en Patrimoni Cultural

Vist pel **PATRIMONI** **NOU PROTOCOL PER A LES DONACIONS A L'ARXIU MUNICIPAL.** Des de setembre de l'any 2007 l'Arxiu Municipal de Sant Feliu de Guíxols ha engegat un nou protocol per a la recepció de les donacions de documentació per part de particulars.

Amb aquesta actuació es persegueix un doble objectiu, per una part que la documentació que ingressa a l'Arxiu Municipal estigui disponible per als usuaris en un termini ràpid de temps. I, per una altra part, formalitzar i agrair als ciutadans la seva aportació vers el patrimoni documental de la ciutat. Així, qualsevol donació és enregistrada i classificada pel personal de l'arxiu d'acord amb els corresponents quadres de classificació de fons no municipals, o bé, si es tracta de llibres o imatges, d'acord amb els sistemes de classificació de la Biblioteca i Centre de Documentació Local o de la Secció d'Imatges de l'Arxiu Municipal. El següent pas és la tramitació de l'acceptació de la donació per part de la Junta de Govern Local mitjançant proposta d'acord per part del regidor de l'Arxiu. Un cop la Junta de Govern pren l'acord d'acceptar la donació, aquest es comunica als interessats i la donació s'incorpora legalment als fons de l'Arxiu.

Es persegueix un doble objectiu: d'una banda, que la documentació que ingressa a l'Arxiu Municipal estigui disponible per als usuaris en un termini ràpid de temps, i, per una altra part, formalitzar i agrair als ciutadans la seva aportació vers el patrimoni documental de la ciutat

Fons Lluís Llor Sabat

Una de les donacions més importants dels darrers temps, que ja vàrem referenciar a L'ARJAU 56, és la realitzada pel Sr. Carles Barnés Termes al gener de 2007 de documentació del Sr. Lluís Llor i Sàbat, administrador de finques i home de negocis. El conjunt del fons abasta 2,09 metres lineals, amb un total de 1.262 unitats documentals textuais. Cronològicament, abasta des de l'any 1675 fins al 1985.

Lluís Llor i Sàbat és una figura professionalment complexa. Home de negocis, administrador de finques, cònsol honorari de Colòmbia a Sant Feliu de Guíxols des de l'any 1916 al 1928, propietari de finques rústiques, secretari de diverses entitats i associacions de Sant Feliu com la Unión Comercial, el Gremi de Flequers o l'associació de dones La Unión, etc. La participació de Lluís Llor en la vida social de Sant Feliu el portà el 1907 a ser nomenat tresorer del Nou Casino La Constància i el 1912, a la presidència d'aquesta entitat. També cal destacar la seva vinculació a la Unión Comercial, començada el 1914, que el portaria a ser nomenat secretari de l'associació el 1922 i a esdevenir-ne delegat davant el consell directiu de la confederació gremial de Catalunya l'any 1936. Durant la Guerra Civil espanyola, Lluís Llor va romandre a Sant Feliu exercint d'administrador de finques i escrivint un diari personal on reflecteix el dia a dia d'una societat en guerra. Acabat el conflicte, continuà amb la seva feina d'administrador de finques i gestionant el patrimoni familiar.

El fons abasta pràcticament tots els camps professionals on Lluís Llor va desenvolupar la seva activitat, a més d'un cert nombre de documents de caire més personal i familiar, com currículums i nomenaments per a càrrecs, o documents de gestió del patrimoni familiar. Amb més de 1.200 registres, el fons presenta una temàtica diversa, en la qual, en el camp professional, els testaments, les escriptures de venda i els inventaris de béns conformen un

volum molt important. Aquests documents, per la seva pròpia natura, contenen dades de molt interès per als investigadors. Cal remarcar també la documentació dels anys en què Lluís Llor va exercir el càrrec de cònsol honorari de Colòmbia a Sant Feliu de Guíxols.

Darreres donacions a l'Arxiu Municipal

Des del número 56 de L'ARJAU, en què donàrem les darreres notícies de donacions a l'Arxiu, hem rebut nombroses aportacions que volem agrair públicament i que relacionem a continuació per tal de donar-les a conèixer:

Setembre 2007

- Donació del senyor Josep Font Sentias, com a director del Museu de Granollers, de 12 documents referents als negocis de transport de mercaderies, principalment a Montevideo, del capità guixolenc Feliu Calzada i la seva esposa Margarita Prats (1790 – 1856). Els 0,11 metres lineals de documentació abasten diversos aspectes dels negocis de Feliu Calzada. Així, hi trobem des d'un compte dels guanys i despeses del seu bergantí *Fuerte Ferrolano*, l'any 1814, fins a contractes per al transport de mercaderies o de viatgers.

Novembre 2007

- Donació del senyor Emili Romera Pérez dels primers 500 números de la revista *Serra d'Or*, que abasten des del gener de 1962 fins al número de juliol-agost del 2001. Cal remarcar la importància d'aquesta incorporació a l'hemeroteca de l'Arxiu Municipal per l'interès que té aquesta revista per al conjunt de la cultura catalana contemporània.

Març 2008

- Donació del senyor Josep M. Vicens i Batet de material referent a eleccions entre els anys 1987 i 2002 i de diversos llibres, dossiers i textos referents a Sant Elm per tal que siguin incorporats a la Biblioteca i Centre de Documentació Local de l'Arxiu. Tot i que la documentació electoral fa referència principalment a eleccions municipals, també trobem propaganda de diverses eleccions tant autonòmiques com estatals. El material relatiu a Sant Elm abasta tant imatges com textos referents a la veneració del sant en diverses localitats.
- Donació de la senyora M. Concepció Rigau Girbau d'una col·lecció de 87 postals i fotografies de Sant Feliu de Guíxols, Sant Pol i d'altres indrets de la Costa Brava i de l'Alt Empordà, com també de les reproduccions de diversos documents. Es tracta de fotografies d'autors com Ricard Mur o Lluçà Roisin. Cal remarcar el reportatge de 7 fotografies d'una regata de patí català a Sant Pol als anys trenta.
- Donació del senyor Joaquim Bigas Quintana de 511 llibres, programes i catàlegs referents a Sant Feliu de Guíxols i 425 fulletons editats per entitats, institucions i empreses de Sant Feliu de Guíxols per tal que siguin incorporats a la Biblioteca i Centre de Documentació Local de l'Arxiu Municipal.

Abril 2008

- Donació del senyor Jordi Rabell Rigau de la col·lecció completa de la revista *Via Libre* des de 1973 fins a l'any 2004, amb un total de 375 exemplars. La revista, amb destinació a l'hemeroteca de l'Arxiu Municipal, completa, amb els seus articles i explicacions

tècniques, un dels fons més importants de l'Arxiu Municipal, com és el Fons de la Companyia del Tren de Sant Feliu de Guíxols a Girona.

Juliol 2008

- Donació del senyor Josep M. Vicens Batet de material referent a la trobada d'alumnes del Liceu Abat Sunyer, promocions del 1952-1962. La documentació inclou un àlbum de records del Liceu Abat Sunyer 1952-1962, amb textos i imatges, confeccionat l'any 2008; un CD amb les imatges digitalitzades de l'àlbum i una reproducció de *La Voz del Estudiante*, setmanari que editaven els estudiants del liceu.
- Donació del senyor Daniel Pérez Salido de dues làmines cartogràfiques del litoral català. Una amb la representació de la costa des del cap de Tortosa fins a les illes Medes, amb el detall de diversos ports, entre els quals hi ha el de Sant Feliu de Guíxols. L'altra làmina representa la costa nord catalana, des del golf de Roses fins a Seta (Llenguadoc), amb el detall de diversos ports. Ambdues làmines són impreses a Hamburg a la dècada de 1960-1970.
- Donació del senyor Pere Roig Escribà de la revista col·leccionable sobre la Guerra Civil espanyola *La Guerra de Todos* (24 fascicles), que es facilitava amb el diari *El Periódico*, a la Biblioteca i Centre de Documentació Local de l'Arxiu.
- Donació del senyor Joaquim Bigas Quintana de diversos exemplars de publicacions antigues locals, de 108 postals turístiques de Sant Feliu, S'Agaró i altres localitats de la Costa Brava i d'altre material editat relacionat amb la ciutat.
- Donació del senyor Guillem Torrent Puig de dos quaderns amb extractes i anotacions manuscrites sobre diversa documentació de l'Arxiu de Sant Feliu de Guíxols. Aquests extractes foren elaborats pel Sr. Joan Torrent Fàbregas. El primer volum comprèn uns tres-cents folis amb extractes dels manuals d'acords de 1800 a 1901, mentre que el segon volum, amb uns dos-cents folis, correspon a documents diversos.
- Donació del senyor Alberto Ladoire Guimarey, per intermediació del Sr. Gerard Bussot, d'una litografia del plànol *Proyecto de un puerto para la villa de Sant Feliu de Guíxols* (1861), realitzat per Telesforo Izal Déu, mestre d'escola, amb signatura autògrafa seva. Imprès a Marsella en suport paper i unes mides de 68 x 155 cm. Cal remarcar l'interès d'aquest plànol, tant pel seu contingut iconogràfic i tècnic com per la informació de caràcter històric que té per al coneixement de Sant Feliu de Guíxols. Aquest plànol cal relacionar-lo amb la còpia de documentació sobre el projecte del moll de 1861-1862. L'Arxiu disposa d'una altra litografia del mateix plànol datada l'any 1900 i dividida en diverses làmines (reg. 2541).
- Donació del senyor Joan Esteva Trias de diversa documentació que fa referència a l'activitat dels seus pares com a accionistes de l'empresa guixolensa La Casa Alemana, S. A., documentació que constitueix un excel·lent testimoni de l'activitat econòmica i la història del nostre municipi durant el segle XX, i la qual abasta correspondència, relació de les accions emeses per l'empresa, notificacions, etc.

Setembre 2008

- Donació del senyor Josep M. Vicens Batet d'un CD que conté una còpia d'un reportatge de 127 fotografies, del qual és autor el mateix senyor Vicens, en què es documenta el



Botxes. (Autor: Quim Bigas)

procés de construcció d'una embarcació de fusta, entre 1996 i 1999 a les drassanes del mestre d'aixa guixolenc Sr. Ramon Gay Fàbrega.

- Donació de la Sra. Elena Esteva Massaguer d'una targeta postal amb una imatge de L. Roisin dels quioscs de Canyet, c. 1921. Edició d'Artur Vicens, amb destinació a la Secció d'Imatges.
- Donació del senyor Pere Roig Escribà de diverses col·leccions de DVD: *La nostra memòria* (2004) i *Dies de transició* (2005), documentals emesos per TV3, i *La Guerra Civil espanyola* (2006), entre altres documentals de diverses procedències editats per Planeta, que ingressaran a la Biblioteca i Centre de Documentació Local de l'Arxiu.
- Donació del senyor Joan Esteva Trias de diversa documentació corresponent al fons personal del senyor Josep Roca Roca, enginyer en cap del ferrocarril de Sant Feliu de Guíxols a Girona, i del fons de la família Calsada Gruart, comerciants i pilots de Sant Feliu de Guíxols.

Josep Auladell

Arxiu Municipal de Sant Feliu de Guíxols

Vist per l'ARXIU L'ARXIU MUNICIPAL, MÉS ENLLÀ D'UN MAGATZEM DE PAPERS. La majoria de gent relaciona un arxiu amb alguna cosa semblant a un magatzem inhòspit on els papers s'amunteguen de forma desordenada, abandonats a la seva sort i criant pols. Per sort, la realitat actual està molt allunyada d'aquesta imatge a mig camí entre el romanticisme i el catastrofisme, i els arxius públics són centres dinàmics que ofereixen serveis professionalitzats.

Algunes nocions d'arxivística domèstica

Encara que sovint no en siguem conscients, la nostra vida quotidiana transcorre envoltada de documents: els rebuts del banc, la nòmina de final de mes, la pòlissa d'assegurança del cotxe o la hipoteca en són alguns exemples prou coneguts. El valor de tots aquests papers perdura al llarg del temps, més enllà del moment en què es generen, i per això convé tenir certa cura a l'hora de guardar-los. Alguns podran ser-nos d'utilitat en el futur, quan haguem de gestionar determinats assumptes o necessitem acreditar certes coses. Segur que més d'un de vosaltres us heu tornat bojós en alguna ocasió quan necessiteu recuperar aquell "antic" paper que no recordeu on va endreçar i que ara, després de regirar tots els calaixos i armaris de la casa, no apareix per enlloc. Conservar els documents que anem generant, doncs, pot ser d'importància cabdal per a la nostra supervivència. Però guardar-los significa alguna cosa més que acumular-los.

L'Arxiu Municipal

La custòdia de documents és una de les funcions essencials que té encomanades l'Arxiu Municipal de Sant Feliu de Guíxols (AMSFG). Aquesta tasca abasta tota la documentació que generen l'Ajuntament i les seves dependències administratives en les activitats diàries de govern, gestió del territori i prestació de serveis a la comunitat. L'administració municipal necessita amb força freqüència poder disposar ràpidament dels documents que va rebre o va generar ella mateixa ja fa temps. La informació que contenen aquests "vells" documents l'ajuda a prendre decisions i li permet tenir constància de les obligacions que ha de complir, o de quins són els drets col·lectius que cal defensar. També li estalvia temps i diners, en reciclar informació ja elaborada. És probable que nosaltres mateixos haguem de recórrer algun dia a aquests documents en el marc de les relacions administratives que com a ciutadans mantenim amb l'Ajuntament: ja sigui perquè ens cal demostrar que residim al municipi des de fa un cert temps, en fer-nos càrrec d'un negoci en traspàs, per acreditar que estem al corrent del pagament d'impostos, etc.

Fins a la fi dels temps

En el transcurs dels anys, els terminis legals prescriuen, les lleis canvien i les persones passen a millor vida. D'aquesta manera, els documents van perdent la funció per a la qual van ser creats, és a dir, reflectir el compliment de tràmits administratius i garantir drets i deures dels individus. El valor jurídic i legal que podien tenir inicialment va donant pas a un altre valor, de tipus cultural. Si continuem guardant els papers més enllà de la seva vigència jurídica i legal, doncs, és perquè ara tenen una altra utilitat: són el testimoni de com era el territori i la societat en el passat. L'AMSFG conserva els documents que ha anat produint l'Ajuntament des del segle XIV, i gràcies a ells podem conèixer de quina manera vivien i què feien els guixolencs de segles anteriors, com es deien o d'on venien, com eren els carrers de la vila... També els documents del present tindran aquesta mateixa utilitat en el futur, i per això mereixen que els conservem. Però només podran fer servei a les generacions del demà si, a banda de conservar-los, som capaços de poder-los transmetre convenientment organitzats. L'Arxiu de Sant Feliu compleix també una altra funció més enllà de preservar integralment la documentació de l'Ajuntament. La Llei d'Arxius assigna als arxius municipals l'obligació de vetllar pel conjunt del patrimoni

documental que existeix en tot el seu terme municipal. Per aquesta raó, l'AMSFG custodia també la documentació amb valor històric de persones rellevants, d'empreses, d'institucions o d'associacions guixolenques. Es tracta d'un volum de documentació força important, amb un origen no municipal però igualment imprescindible per conèixer la trajectòria cultural, social i econòmica de Sant Feliu des de temps remots fins als nostres dies.

Guardar... i posar una mica d'ordre

Una de les tasques principals que cal portar a terme a l'arxiu és la de conèixer amb exactitud què tenim guardat als dipòsits. Això també vol dir que en l'ingrés de documentació al centre, tant si es tracta de documentació de la pròpia administració municipal com de la que és fruit de donacions, cal seguir unes pautes d'actuació i deixar constància escrita del canvi d'ubicació i de titularitat en la custòdia dels documents.

El coneixement sobre què tenim a l'arxiu passa per saber quins fons documentals hi ha, quines dates abasta cadascun d'aquests fons i quant espai ocupen els documents a les lleixes. Aquestes premisses han de permetre gestionar eficientment les instal·lacions i recuperar fàcilment els documents quan són requerits pels ciutadans o per les oficines municipals. Arxivar no vol dir només obrir les portes del dipòsit perquè hi entrin els documents. De res no serveix conservar els papers si després, quan ens fan realment falta, desconeixem si els tenim o no, ignorem que existeixen, o som incapaços de recordar el lloc on els vam desar. El *Quadre d'organització de fons* és l'instrument que ens ha de permetre una aproximació bàsica al contingut de l'Arxiu. En aquest quadre, que en l'actualitat està en procés de revisió i actualització, s'hi relaciona de forma esquemàtica la llista de fons i col·leccions

L'Arxiu de Sant Feliu compleix també una altra funció més enllà de preservar integralment la documentació de l'Ajuntament. La Llei d'Arxius assigna als arxius municipals l'obligació de vetllar pel conjunt del patrimoni documental que existeix en tot el seu terme municipal

que, a banda del de l'Ajuntament, hi ha disponibles a l'Arxiu. Com que es tracta d'una llista prou llarga, cal establir algun criteri per presentar la informació de manera clara i entenedora. El quadre de l'AMSFG organitza aquests fons per apartats, segons el tipus d'organisme que l'ha creat. Així, dins el quadre hi ha, per exemple, un apartat amb la llista de tots els fons documentals d'institucions, un altre per als fons d'empreses, o un apartat amb els fons generats per persones particulars. El quadre permetrà a l'usuari decidir quins fons haurà de consultar per poder donar resposta a les seves preguntes.

Anar al fons de la qüestió. El tractament individualitzat dels fons documentals

Un cop l'usuari sap quin dels fons del *Quadre* pot resoldre les seves necessitats informatives, li cal algun instrument que li mostri amb més detall els documents que conté el fons elegit. És aquí on entra en joc la segona eina bàsica de l'arxiu: l'*Inventari* de cadascun dels fons que custodiem. L'inventari també serveix a l'arxiver per a controlar amb detall la ubicació

als dipòsits de cadascuna de les capses amb documents. Cada inventari dels que elaborem a l'AMSFG té tres parts. La primera és una introducció sobre el fons que permeti orientar el lector sobre les seves possibilitats, contingut general i context de producció. La segona part de l'inventari constitueix la descripció detallada dels documents i és amb tota seguretat la que té un major pes. Naturalment, és impossible poder descriure un per un tots els papers que integren el fons. Per això, generalment cal adoptar un nivell de descripció intermedi a partir d'agrupacions més genèriques com ara expedients, llibres, carpetes, etc. Finalment, la tercera part de l'inventari correspon a una mena d'esquema o d'índex sobre la forma com s'estructuren i organitzen entre ells els documents que hem descrit. Aquest esquema, els arxivers l'anomenem *Quadre de classificació*.

L'accés a l'Arxiu municipal

La intenció final de l'AMSFG amb les tasques de descripció que estem realitzant i que hem anat explicant és precisament la de posar a disposició de qui ho necessiti tota la documentació que conservem i, alhora, poder controlar en tot moment la seva localització i ús. L'Arxiu municipal és un servei públic, i com a tal és obert a totes les persones. Això no vol dir, però, que tothom pugui veure tots els documents que custodiem. L'arxiver ha de facilitar l'accés als fons i col·leccions però garantint alhora la protecció de les dades personals referents a l'honor, la intimitat i la pròpia imatge que contenen alguns d'aquests documents, d'acord amb el que marca la legislació. Altres vegades, és l'estat deficient de conservació el que obliga a restaurar determinats documents abans de poder-los posar a disposició del públic. El visitant s'haurà de responsabilitzar sempre de tenir molta cura a l'hora de manipular la documentació que consultarà, perquè es tracta d'exemplars únics que en cas de malmetre's o perdre's serien difícilment reemplaçables. Davant la complexitat derivada de l'accés als documents, l'AMSFG està enllestit amb els treballs de revisió del sistema de consulta i de préstec intern utilitzat fins ara. Això ha donat lloc, entre altres, al disseny de nous models de butlletes, la regulació del procediment de consulta de documentació reservada i la informatització

La intenció final de l'AMSFG és precisament la de posar a disposició de qui ho necessiti tota la documentació que conservem

final de tots els processos. De fet, l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació és una de les assignatures pendents de l'arxiu. Des de fa pocs mesos, l'AMSFG disposa d'un ordinador de consulta a la sala des del qual es pot accedir als inventaris dels fons, al catàleg d'imatges i a una còpia digitalitzada de pràcticament tota la premsa històrica que hi ha al centre. L'objectiu en un futur no gaire llunyà ha de ser possibilitar l'accés a aquests i a altres recursos des d'Internet i, d'aquesta manera, fer present l'AMSFG a la xarxa informàtica com a mitjà que afavoreixi i millori la interacció amb els usuaris.

Marc Auladell

Arxiu Municipal de Sant Feliu de Guíxols

Sota aquestes línies: esquerra superior, ordinador de consulta de l'Arxiu Municipal; dreta superior i inferior, diferents detalls del dipòsit. Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols. Arxiu Municipal



Vist per **PREMSA** **PRESENTACIÓ DEL PROJECTE PER AL CENTRE D'ART DE PINTURA CATALANA CARMEN THYSSEN.** El ministre de Cultura, César Antonio Molina, el conseller de Cultura de la Generalitat, Joan Manuel Tresserras, el president de la Diputació de Girona, Enric Vilert, la baronessa Thyssen-Bornemisza i l'alcalde Pere Albó amb els regidors de l'Ajuntament van presentar el 8 d'octubre l'avantprojecte de museu, una proposta elaborada pels arquitectes de l'estudi BOPBAA.

A la sala de plens molta gent esperava per conèixer la proposta. Hi havia tècnics de l'actual Museu Thyssen de Madrid, responsables polítics, diputats, tècnics municipals (algun fins i tot de forma virtual), el president del Consell Comarcal, el síndic de greuges local o el president de la Cambra de Comerç de Sant Feliu... A part, s'havien convocat més de trenta

Els arquitectes han tingut una gran cura amb els edificis i han evitat eliminar estructures o parets edificades

mitjans de comunicació. L'alcalde de Sant Feliu, com la resta d'implicats, va manifestar el seu entusiasme pel projecte i el seu convenciment de la importància decisiva d'aquest centre per a la promoció de la ciutat. El president de la Diputació de Girona, el conseller de Cultura i el ministre de Cultura van oferir l'adhesió i el suport de cadascuna d'aquestes administracions per a la seva realització.

La baronessa Carmen Thyssen-Bornemisza va agrair la presència de tothom. "Estem donant un gran pas per fer aquest museu tan desitjat. El passat i el futur poden ser ajuntats i impregnats. Ens ha agradat a tothom. Teniu tot el meu suport, la meua simpatia i tota la meua admiració més profunda". La baronessa, com ja havia expressat en les anteriors reunions de treball, dóna tot el seu suport a la tria de la ubicació de l'equipament i, més enllà d'això, es mostra satisfeta a contribuir a una causa important per a Sant Feliu. Al gener es decidia que seria l'Anella Cultural del Monestir, i la baronessa hi va apostar de seguida.

Com serà el futur espai Thyssen?

Després de quatre mesos de treballs i estudis, l'espai Thyssen a Sant Feliu de Guíxols ja disposa d'avantprojecte arquitectònic. Ha estat elaborat per l'estudi d'arquitectes BOPBAA (Bohigas, Pla i Baquero), el mateix equip d'arquitectes que va dissenyar l'ampliació del Museu Thyssen de Madrid. Aquest avantprojecte és entès com un document estratègic bàsic que s'anirà arrodonint progressivament. Compta amb l'aprovació i el suport de tots els agents implicats en el projecte Thyssen.

L'avantprojecte dels arquitectes contempla potenciar una gran anella cultural a l'entorn del monestir benedictí de la ciutat, amb totes les potencialitats dels espais actuals (l'edifici històric del mateix monestir, el teatre auditori, la fàbrica Serra Vicens i el palau de l'Abat) i amb el màxim respecte envers el patrimoni existent. Els arquitectes han tingut una gran cura amb els edificis i han evitat eliminar estructures o parets edificades; al contrari, s'ha jugat amb la idea de potenciar tot allò que històricament era testimoni d'un moment i d'una època en tots els edificis, des del monàstic fins a l'antiga fàbrica surera. Tot i ser molt curós amb el patrimoni existent, el museu que en sortirà serà tot un exemple i referent de l'arquitectura museística del segle XXI, amb totes les comoditats per als usuaris i les millors condicions per al més d'un centenar de peces exposades en la col·lecció permanent i en les temporals: llum natural, aïllament acústic o accessibilitat adequada.

L'anella cultural preveu la supressió de la carretera de Tossa, que actualment passa pel mig de la zona del monestir. De la seva eliminació, prevista ja al Pla Urbanístic de Sant Feliu, en surt una illa de vianants que té com a referent una gran zona verda. De fet, l'espai Thyssen és concebut com un jardí cultural, un museu dins d'un jardí. L'espai ordenarà i donarà sentit a una gran illa verda sense cotxes en forma de jardí, on la cultura serà l'eix principal que ho enllaçarà tot. Els quadres de la col·lecció permanent de la baronessa Carmen Thyssen-Bornemisza estaran ubicats al que ara és el pati interior de la fàbrica Serra Vicens. També hi seran els quadres i peces de les exposicions temporals.

Amb l'entrada en funcionament d'aquest nou museu, Sant Feliu de Guíxols entrarà a formar part del circuit de museus on es podran contemplar grans autors i grans obres d'artistes rellevants de tots els temps, sempre amb un esperit de renovació i canvi, per tal de captar públics amplis.

Els arquitectes partien de la premissa que volien ubicar un museu en un jardí, sota la idea "ser gran o no ser". Lligat a una idea de campus, es buscava una unió d'edificis existents ara mateix, de forma encara més reforçada. El Centre d'Art lliga i dóna sentit a una gran anella cultural única a la Costa Brava. L'edifici del monestir és la principal porta d'entrada, amb un gran vestíbul-botiga que explica què pot veure el visitant i, sobretot, què significa Sant Feliu de Guíxols: els seus orígens i la seva història (lligada totalment al Monestir, com és sabut).

La porta d'entrada del monestir dóna accés a un món ple de continguts culturals, potencialment ampliables, amb grans possibilitats.

El monestir benedictí de Sant Feliu de Guíxols, edifici emblemàtic de la ciutat i veritable motor cultural, continuarà essent el principal pol cultural de Sant Feliu. Els visitants del museu i l'anella cultural continuaran passant pel monestir com a primer punt de la visita. El monestir acollirà el punt de recepció, el Museu d'Història de Sant Feliu de Guíxols (planta baixa), el restaurant de l'anella cultural (planta baixa, junt amb l'Hort del Rector), sales

Amb l'entrada en funcionament d'aquest nou museu, Sant Feliu de Guíxols entrarà a formar part del circuit de museus on es podran contemplar grans autors i grans obres d'artistes rellevants de tots els temps, sempre amb un esperit de renovació i canvi, per tal de captar públics amplis

d'exposicions temporals (plantes segona i tercera) i el viver de creadors, un espai per a artistes contemporanis per a experimentar i exposar nou art. També acull el taller de restauració, una biblioteca, un arxiu, un magatzem i aules. Els arquitectes preveuen recuperar el pati interior per ubicar-hi novament actuacions del Festival Internacional de la Porta Ferrada, que ara mateix es realitzen al port de la ciutat, dimensionant el públic actual i creant els serveis relacionats amb el propi festival (camerinos, taquilles, magatzem tècnic, etc.).

A la pàgina següent:
superior, vista actual del sector.
Ajuntament de Sant Feliu
de Guíxols. Premsa.
(Autor: Pere Carreras);
inferior, vista de la maqueta.
Ajuntament de Sant Feliu
de Guíxols. Premsa.
(Autor: Pere Carreras)

La fàbrica Serra Vicens serà el veritable cor del Museu Thyssen. Els murs d'aquesta antiga fàbrica tenen inscripcions i gravats a la paret que són testimoni d'una època de la indústria surera, activa a la ciutat des de fa uns dos-cents anys. L'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols, i en especial el Museu d'Història i l'Àrea de Cultura, sempre han tingut molt present el valor testimonial d'aquestes inscripcions i han fet diferents accions per salvar-les de l'erosió i el pas del temps. Aquestes inscripcions són de diferents tipus, hi ha des de gargots que simplement recullen dades comptables que fan referència al món del suro, fins a dibuixos elaborats pels propis treballadors, alguns amb veritable valor artístic.

Els arquitectes preveuen mantenir les parets de la fàbrica i el que era l'antic espai de treball es converteix en passeig urbà en forma de jardí interior. Per tant, els murs del que ara mateix acull la fàbrica-magatzem es converteixen en un coixí protector de l'espai Carmen Thyssen, que s'ubicarà a l'antic pati interior. En aquest corredor verd s'elimina el sostre, en el qual només quedaran les antigues bigues de fusta tractades per evitar-ne l'erosió i, en sortir, un circuit rectangular de passeig resseguirà el que era l'antiga fàbrica, en forma de jardí. Com s'ha esmentat, a l'antic pati, s'hi ubica l'espai Thyssen distribuït en dues grans zones: d'una

Els murs del que ara mateix acull la fàbrica-magatzem es converteixen en un coixí protector de l'espai Carmen Thyssen, que s'ubicarà a l'antic pati interior

banda, hi haurà les exposicions temporals i, de l'altra, hi haurà l'exposició permanent. Un gran vestíbul dóna accés a les dues zones. A la fàbrica Serra, a banda de funcionar com a "escorça" de les sales d'exposició del centre d'art, s'hi ubicarà el que l'avantprojecte anomena *museu dispers* dedicat a l'activitat surera com a origen del propi espai, com a moment fonamental de la història de la ciutat i com a objecte, ella mateixa, de reflexió artística.

El palau de l'Abat, que el Bisbat de Girona va cedir recentment al municipi per un termini de 75 anys, acollirà les oficines administratives del futur espai Thyssen i la seva direcció. L'ús d'aquest espai ha vingut donat per la peculiaritat d'aquest immoble, amb un aspecte senyorial que li dóna un aire totalment diferent al monestir.

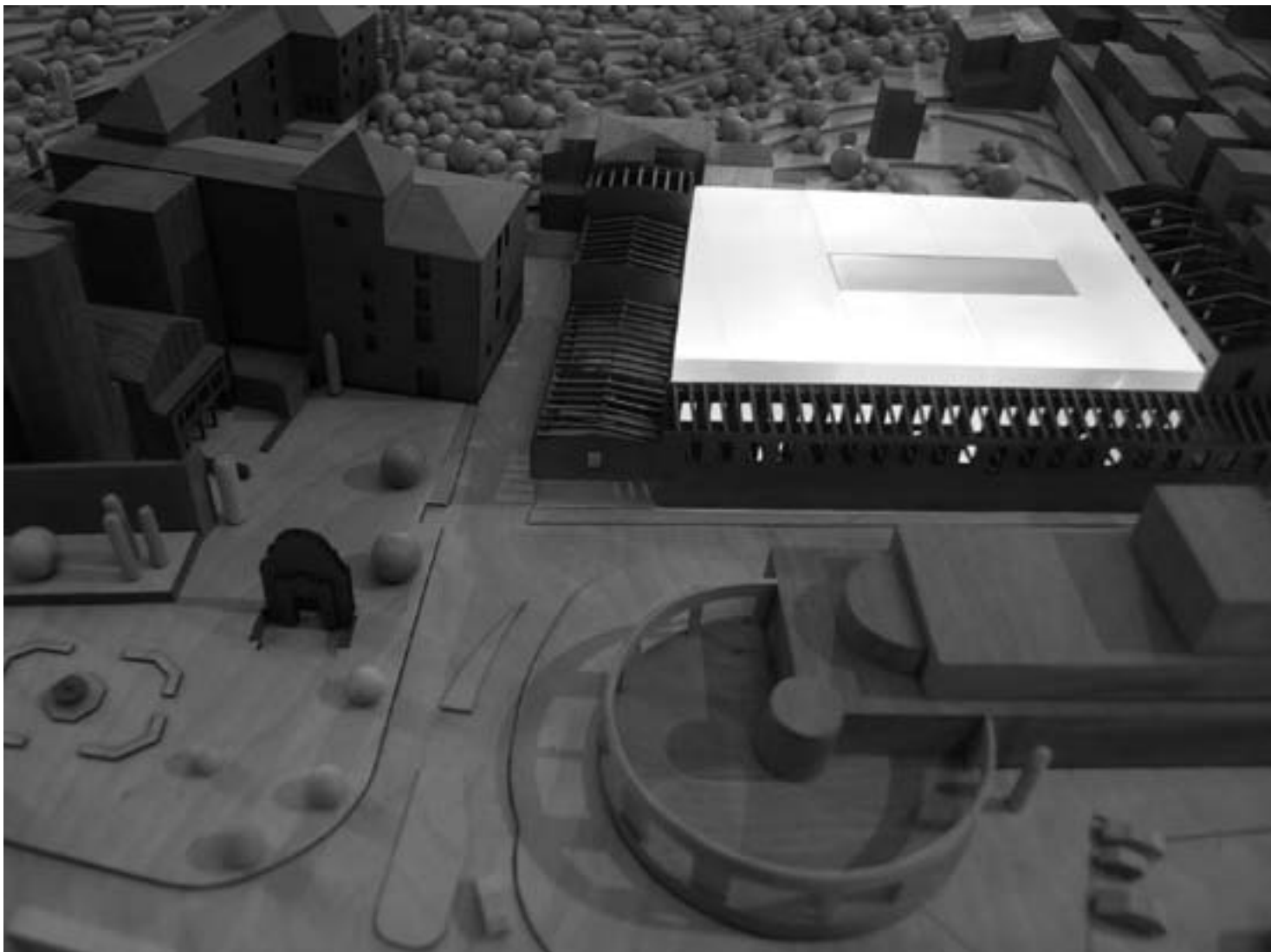
L'Hort del Rector serà el complement al restaurant ubicat a la planta zero del monestir, com a zona a l'aire lliure.

El Teatre Auditori Municipal pren un valor fonamental dins d'aquesta nova anella cultural. Els arquitectes l'integren amb l'entorn i en potencien l'ús, com a espai polivalent per a conferències i usos similars.

Pere Carreras
Servei de premsa

CRÈDITS DEL PROJECTE

BOPBAA Arquitectura S.L.,
Josep Bohigas Arnau, Francesc
Pla Ferrer i Iñaki Baquero
Riazuelo; amb Manolo Baquero
Briz, Íñigo Azpiazu Garrido
i François Bouju.
Col·laboradors
Sara Adsuara, Anita Chen,
Berta Collell, Roberto Granitto,
Adriana Mas, Alejandro Padrón
Consultors
Josep Selga, Maurici Ginés
Arquitectura tècnica
Joan Ardèvol
Estructures
Robert Brufau
Instal·lacions
Joan Gallostra





CALIDOSCOPI

LES IMATGES



1. Xarxes al moll. 2. Molí de vent. 3. Capgrossos. 4. Crepuscle. (Autor: Quim Bigas)





CALIDOSCOPI

L'ENTREVISTA

FRANCESC PLA

És arquitecte de l'estudi BOPBAA, integrat també per Josep Bohigas i Iñaki Baquero, constituït l'any 1990. Aquest equip ha elaborat l'avantprojecte arquitectònic per al centre d'art de pintura catalana Carmen Thyssen-Bornemisza a Sant Feliu de Guíxols.

BOPBAA ha presentat propostes que han estat finalistes als premis FAD d'arquitectura, secció d'arquitectura efímera, els anys 1991, 1996, 1999 i 2000. Alguns dels seus projectes han guanyat concursos com el del Centre Cultural del Born (2007). Actualment estan duent a terme la remodelació del teatre El Molino al Paral·lel o l'Arxiu Comarcal de la Selva. El 2000 van ser escollits per a l'ampliació del Museu Thyssen-Bornemisza de Madrid. Francesc Pla imparteix classes al màster d'Història, Art, Arquitectura i Ciutat al Laboratori de l'Habitatge del segle XXI de l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona (UPC) i va dirigir un curs sobre museografia a El Escorial. En nom de BOPBAA, explica com s'ha concebut aquest projecte i que es va consolidant gràcies a totes les adhesions i a l'entusiasme que ha encomanat des del principi.

Per què es va escollir l'antiga fàbrica Serra Vicens com a futura seu del centre d'art?

Va ser arran de la convocatòria del mes de gener, quan es van trobar l'equip de govern de Sant Feliu de Guíxols, la baronessa i el ministre de Cultura. Llavors encara hi havia el dilema hospital o monestir, però quan la comitiva va situar-se al balcó del monestir gairebé de manera natural es va acordar que l'emplaçament havia de ser la fàbrica. Aquest solar ocupa un espai estratègic per al desenvolupament d'aquest sector i, de fet, la fàbrica ja no estava en funcionament, simplement s'utilitzava una de les naus com a magatzem. Aquí comen-

ça la història d'una gran adhesió. La col·laboració de la família Serra –propietària de les naus– és clau: més que ajudar, han compartit autènticament tot el procés. Gràcies a aquest consens tot ha anat succeint molt ràpidament, de manera fluida.

Què us ofereix l'edifici per al projecte? Quins valors heu tingut en compte?

Durant la primera visita, amb el senyor Ramon Serra, vàrem descobrir un edifici diferent del que es veu des del carrer. Les seves explicacions, el que anàvem copsant als diferents espais van servir com a base per a la concepció del projecte. Les naus industrials i les pinacoteques són, de fet, estructures germanes. Les sales d'exposició neixen vinculades a la idea de galeria durant la Il·lustració francesa i són la base dels museus que coneixem. Aquest era el punt de partida, no obstant això, moltes altres circumstàncies condicionaven la remodelació. El que semblava evident, de mica en mica, es va anar veient com no tan obvi. Es tractava d'una estructura desgastada que necessitava una posada al dia important per a ser destinada a un ús públic, calia enderrocar les bigues i els forjats de fusta perquè no reunien les condicions de seguretat necessàries; fer noves fonamentacions i refer tots els murs. Tampoc no hi havia l'aïllament necessari per a acollir amb garanties de conservació les obres d'una pinacoteca. Per dins, les naus no estan a nivell, sinó que hi ha diferències d'un metre i un metre vint entre cadascuna d'elles; i la seva alçada no és suficient per a instal·lar-hi una exposició. El circuit de les naus no és tancat, sinó que té forma de C, la qual cosa no facilita l'itinerari per a una exposició. Paradoxalment, semblava que les naus no ens servien per a posar-

hi un museu. Però el que va fer que destiméssim un enderroc "cantat" van ser dues característiques molt concretes de l'edifici. En primer lloc, les finestres que hi ha cada metre i mig a les parets. Eren necessàries per a l'organització del treball, ja que les taules es disposaven contra les obertures perquè els obrers treballassin amb llum natural. Aquesta quantitat de llum és el que dóna màgia a l'edifici i n'és un tret essencial, encara que sembli contrari a una pinacoteca, que necessita superfícies per a exposar. En segon lloc, i definitivament, els dibuixos i inscripcions gravats a la paret com un tatuatge de l'edifici, representant temes de mar i de la vida fabril... eren un element a preservar, la rehabilitació de l'edifici els hagués fet desaparèixer. Per tant, adaptar l'edifici per a un centre d'art, un museu o una pinacoteca –llavors encara no tenia nom– no era gens immediat.

Quins són, doncs, els criteris de la reforma que proposeu?

Quan vàrem sortir d'aquella primera visita, ja vàrem entendre les singularitats de l'edifici i la seva importància com a testimoni de l'essència de la indústria del suro. L'edifici era, en si mateix, un singular museu del suro iniciat de manera espontània. I no va ser fins que vàrem decidir que preservar no obligava a mantenir –o més ben dit, que per seguir gaudint de les naus havien de deixar de ser un edifici per passar a ser un espai buit, un umbracle– que no començaren a encadenar-se la resta de solucions, a totes llums, secundàries respecte a aquesta primera decisió.

Així, l'exposició se situarà al pati, no a les naus. És a dir, el que eren les naus serà un nou jardí d'ombres i el que fins ara ha estat el pati, passa a convertir-se en una nau on exposar-hi quadres. Buit per ple.

Al pati, però, no pensem en un edifici com

a tal. Més aviat ens interessa embolicar l'aire que hi ha i construir un gran volum senzill, net i diàfan, com un hivernacle, on passejar com si ho féssim per un jardí. Aquest format en planta baixa és una possibilitat insòlita, que vincula el museu amb la tradició de les grans galeries nòrdiques que gaudeixen de llum natural uniforme gràcies a lluernaris. La llum és un dels elements que hem trobat a l'edifici i el volem mantenir. El valor d'aquest avantprojecte és el concepte de l'edifici i no la forma en si mateixa. No hem creat un element arquitectònic espectacular sinó que el que és espectacular aquí és la idea, un umbracle reciclat i l'hivernacle protegit. En aquest procés ha estat fonamental l'intercanvi d'impressions amb el benvolgut Eduard Carbonell, antic director del MNAC, que juntament amb en Tomàs Llorens, ens va donar la seva visió dels requeriments dels edificis destinats a museus durant el primer Thyssen.





A la pàgina anterior: Francesc, Josep i Iñaki. Estudi d'Arquitectura BOPBAA. Sobre aquestes línies: Maqueta general de l'avantprojecte. Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols. Premsa / Estudi d'Arquitectura BOPBAA. A la pàgina següent: proposta per a l'interior de les naus. Estudi d'Arquitectura BOPBAA

En què consisteix el museu dispers?

Les traces de les parets van donar la pista que l'edifici mateix era un museu, vàrem pensar a traslladar l'espai del Museu d'Història dedicat al suro des del monestir a les naus. No es tracta de repetir un museu del suro com el que ja hi ha a Palafrugell, aquí proposem el desmuntatge selectiu de les naus per convertir-les en contingut. No serà tant un museu d'objectes com d'espais i escenes. Es poden deixar les màquines al seu lloc originari, per exemple, o el despatx de l'antiga fàbrica Bender es pot deixar vist des de sota com a testimoni, o suggerir les cadenes de gent amb taules, treballant... Les naus seran una exposició visual dels àmbits del treball, de les escenes del món del suro. Es tracta d'explicar la història dels edificis desmuntant-los i mostrant-los, com una casa de nines, com una instal·lació. Reforcem la idea de jardí, de vestibul a l'aire lliure i convertim

les naus en una zona de passeig on hi caben també les actuacions dels artistes. Com la instal·lació que Perejaume va fer a la Fundació Miró aquest Nadal passat. Reunim llegat i reinterpretació alhora, és un jardí d'intervencions.

Quin és el paper del monestir?

El monestir és una part essencial de l'anella cultural, és el punt on ha de confluïr tot. De la mateixa manera que hi haurà un accés virtual, una pàgina web, també hi ha una porta física que és el monestir, que ha de fer de gran recepció. El Monestir és un dels fils conductors de la història de Sant Feliu de Guíxols, per tant, ha d'explicar el Museu i també tot l'entorn. És, per dir-ho així, un espai de producció, mentre que les naus ho són d'exhibició. Ha de servir per a nodrir el món d'activitats, fent compatible local i global. S'han de generar talents. És la seu que ha d'acollir les oficines de direcció, administració, conservació, viviers d'artistes, activitats, experimentació, espais universitaris i recerca... Al llarg dels darrers vint anys, els museus contemporanis s'han ampliat per oferir nombrosos serveis, ni els edificis ni les institucions són iguals que les de fa cinquanta anys. Un museu contemporani dedica un percentatge molt petit de la seva superfície a exposició pròpiament dita. La resta són serveis cada vegada més imprescindibles. Ser-ne conscients ens fa sortir amb avantatge, i, en aquest cas, els espais ens ho posen fàcil. Per exemple, al monestir hi ha uns espais esplèndids com la sala al damunt de l'església o el palau de l'Abat. Hi haurà moltes sorpreses! El refectori tornarà a ser restaurant i les cel·les es destinaran al treball individual.

Com es vincula l'anella cultural a la ciutat?

La connexió d'aquest sector amb la ciutat ja ve determinat per unes circumstàncies i uns instruments que ja existien: el passat universitari, el Pla Director del Monestir, el planejament urbanístic de la ciutat, l'existència de solars públics veïns... La desviació de la carretera de Tossa permet l'alliberament del trànsit pesant i obliga a recuperar i repensar espais. La zona es convertirà en un *campus* amb el trànsit circulant al voltant. Els edificis i els traçats ja existeixen, es tracta d'una zona amb grans equipaments. La repavimentació, els enjardinaments, la creació de passos, donaran les pistes per a unir els edificis. Els solars públics adjacents permetran el creixement futur de la zona, permetran que el complex es pugui anar dotant de

més contingut. Hi ha territori per anys, tot just comença ara però és una actuació a llarg termini.

Quina és, en definitiva, l'ambició del projecte?

Des de bon principi ens vàrem proposar el lema "serà gran o no serà", no es tracta d'una ambició política. Els equipaments culturals, si no es projecten i depassen unes determinades dimensions, deriven inevitablement a format local. Sant Feliu de Guíxols entrarà al mapa dels interessats per l'art, dels interessats per les coses úniques. Ha de fer com de pulmó de la cultura, arrossegar adhesions i crear vincles amb les universitats i el Festival de la Porta Ferrada, per exemple. Crearà una oferta molt diversa i completa perquè

compta, ja d'entrada, amb els espais i els equipaments adients. El teatre auditori és imprescindible com a sala polivalent on puguin tenir lloc actes i programes pedagògics, tant organitzats per la mateixa casa com acol·lits. Es trencarà amb l'estacionalitat per mitjà de la cultura de la visita, però, sobretot, per la cultura de la producció. La ciutat es resituarà al mapa. En aquest sentit, un referent a considerar és la ciutat de Figueres, amb la transformació experimentada per mitjà de la figura de Dalí. Però també ho és Ceret, que amb menys població, més desconnectada i més lluny de la seva capital, té una programació que potser seguirem envejant.

M. Àngels Suquet

Arxiu Municipal de Sant Feliu de Guíxols





El Museu fa cinquanta anys

La guerra deixà la qüestió de la reforma i reorganització del museu en suspens. No serà fins el 1950 que es reactivarà amb un informe de Joan Bordàs, en el qual repassarà la història del museu i proposarà un seguit de mesures per tal de posar-lo en condicions.

La ciutat estava en un moment de represa cultural –en aquells moments s'estava gestant la creació de l'Institut d'Estudis Guixolencs–, i l'informe presentat per Joan Bordàs a l'Ajuntament va fer el seu efecte.

El 24 d'agost de 1951, la comissió permanent de l'Ajuntament adoptava l'acord d'assignar la planta baixa de l'ala nord de l'edifici del monestir a l'Institut d'Estudis Guixolencs, i el primer pis al Museu Municipal. L'anhelat primer pas per a la dignificació del museu –aconseguir una seu física més digna dins el mateix monestir que l'acollia ja des de 1914– finalment s'havia dut a terme.

Es va designar Mn. Llambert Font com a encarregat de la catalogació dels fons –nomenat director del Museu al ple de l'Ajuntament el 10 de novembre de 1954, Lluís Esteva va ser-ne nomenat conservador–. Hi havia, a més, el compromís de crear una junta a la qual s'haurien de sotmetre les peticions de donació. El trasllat definitiu a l'edifici del s. XVIII del monestir, però, no es durà a terme fins el 1965.

Es va constituir també una junta consultiva del Museu, en la qual hi estaven representats –a més de polítics–, la parròquia, el Centre Excursionista Montclar, Acció Catòlica, l'Institut d'Estudis Guixolencs i el director de l'Escola d'Arts i Oficis. Es tenia en compte la participació externa en la gestió de l'entitat, element que ja no deixarà de ser present al Museu fins al dia d'avui.

L'Arxiu Municipal fa cinquanta anys

Per diversos documents i pel setmanari *Àncora* tenim notícia que la documentació de l'Arxiu va resultar molt perjudicada pel bombardeig del 22 de gener de 1938. Aquell dia les bombes van destruir l'edifici de l'ajuntament i la plaça del Mercat, i provocaren 13 morts i 45 ferits. Després de la guerra, al final de 1950, Mn. Llambert Font va encarregar-se de l'organització dels documents, tot començant per l'inventari dels pergamins.

La inauguració de l'Institut d'Estudis Guixolencs (IEG), l'any 1951, va suposar un gran impuls per a la cultura de la ciutat, ja que sorgia amb els quatre objectius següents:

1. La instal·lació de la biblioteca pública.
2. La creació del museu i de l'arxiu de la ciutat.
3. La recuperació de l'antic cenobi.
4. La instauració d'una festa commemorativa de la fundació del monestir.

També calia escriure la història de Sant Feliu de Guíxols a partir de la documentació de l'arxiu i fer-ne una versió adaptada per a

1. Exhibició dels cantorals durant la inauguració del museu, el 10 de febrer de 1955. AMSFG. Fons de l'Ajuntament. (Autor: desconegut)
2. Mn. Llambert durant la sessió inaugural de l'arxiu, el 10 de febrer de 1955. AMSFG. Fons de l'Ajuntament. (Autor: desconegut)
3. Sala de consulta de la Biblioteca Pública de La Caixa, 28 de maig de 1956. AMSFG. Fons de la Biblioteca Pública. (Autor: desconegut)



La Biblioteca Pública fa cinquanta anys

les escoles. Tant l'IEG com l'Ajuntament van confiar aquesta tasca a Mn. Llambert, a qui, finalment es va encarregar de manera formal al setembre de l'any 1951, juntament amb les tasques d'ordenació i classificació de l'Arxiu Municipal. L'any 1952, després de patir quatre trasllats, l'Arxiu es va situar novament a la Casa Consistorial, concretament al segon pis. En el ple municipal de 10 de novembre de 1954, Mn. Llambert dóna compte dels seus treballs i s'acorda per unanimitat el seu nomenament com a director de l'Arxiu i del Museu. El 10 de febrer de 1955 es van inaugurar els dos serveis en presència del governador civil. El 1958, el director de l'Arxiu proposava la creació de l'Archivo Bibliográfico de la Ciudad per recollir llibres, fotografies, diaris, gravats i altres documents relacionats amb la història de la ciutat i evitar així la seva pèrdua. Tot iniciant així una tasca de preservació del patrimoni documental que ha permès que la ciutat disposi, avui dia, d'abundants fonts per a la recerca.

Al principi de la dècada de 1950 ja es reclamava la creació d'una biblioteca pública com a servei necessari per a la cultura de la ciutat. Al mes de setembre de 1954, el ministre d'Educació Nacional va prometre una biblioteca a la ciutat; al final del mateix any, ja hi ha notícies que La Caixa estava fent obres per construir-ne una. A partir d'aquest moment, sorgeixen diferents propostes per a la ubicació d'aquest equipament. En el seu informe presentat en el ple de 10 de novembre de 1954, Mn. Llambert ja demanava la vinculació de la biblioteca a l'arxiu, pels avantatges que suposaria als usuaris la proximitat d'aquests dos equipaments. Al març de 1955, l'IEG suggereix la concentració de les entitats culturals en un únic centre que podria ser el monestir, tot projectant a la vegada *"obras tan interesantes como el de instalar una residencia para estudiantes extranjeros, Museo de Artes Contemporáneas, Marítimo y Náutico, otro especial del Corcho, una Galería de Guixolenses Ilustres, etc., etc."* Al

llarg de 1955 es continuen les gestions amb el governador civil per a la creació de la biblioteca i es fixa al pressupost una consignació de 18.000 pessetes. Al final de l'any el ministre signa la corresponent ordre ministerial de creació de la Biblioteca Pública Municipal de Sant Feliu de Guíxols (BOE, núm. 361, de 27 de desembre de 1955). Durant la sessió de 6 d'abril de 1956 el ple rep oficialment la donació de llibres de la Direcció General de Biblioteques i Arxius. El 28 de maig de 1956 es va fer la inauguració de la Biblioteca Pública de La Caixa de Pensions, situada al primer pis de la sucursal de l'entitat, emplaçada al xamfrà de la rambla Vidal amb el carrer Major. Aquesta biblioteca havia de fer també la funció de casa de cultura, organitzant conferències, projeccions i cursos, entre d'altres. L'Ajuntament va agrair públicament la contribució de La Caixa a la cultura de la ciutat. Rosa Fontanella va ser bibliotecària des de la inauguració de la biblioteca fins a la seva jubilació.

El tinglado

Informació municipal

Onzena trobada dels municipis que s'anomenen Sant Feliu

Sant Feliu de Guíxols ha estat enguany l'amfitriona dels actes que cada dos anys agermanen els diversos municipis dels Països Catalans que s'anomenen Sant Feliu (de Codines, d'Avall, d'Amunt, de Llobregat, Sasserra, de Pallerols i de Buixalleu). Més de cinc-cents persones van participar en els actes –apadrinats per la cantant Núria Feliu– d'aquesta trobada que va tenir lloc el 19 d'octubre. La jornada es va iniciar amb la recepció dels diversos representants al saló de plens de l'ajuntament. En el transcurs de la diada es visitaren diversos espais com la plaça del Mercat i el centre cultural del monestir, i se celebraren activitats de caràcter festiu com ara una cercavila amb els gegants de la ciutat o una cantada d'havaneres regada amb un bon cremat.



Retrat de la colla de geganters de Sant Feliu de Guíxols durant l'onzena trobada de municipis anomenats Sant Feliu. Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols. Premsa. (Autor: Pere Carreras)

Determinats els finalistes i guanyadors dels Premis Literaris Àncora 2008

El divendres 24 d'octubre va tenir lloc la proclamació pública dels guanyadors i lliurament de premis de la novena edició dels Premis Àncora. Aquests premis estan organitzats pel setmanari *Àncora* i compten amb la col·laboració de diverses institucions, entre elles, l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols. El jurat d'enguany estava format per Francesc Aicart, Obdúlia Gutiérrez i Francesc Sánchez, pel que fa al d'investigació Enric Descayre, dotat amb 1500 €; Xavier Duran, Sergi Dòria i Toni Sala pel de narració Claudi Isern, dotat amb 1000 €, i Joaquim Molas, Narcís Ruscalleda i Àngela Ribas pel de poesia Margarita Wirsing, amb una dotació de 750 €. El premi d'investigació ha estat per a Manuel Capdevila (Barcelona) amb el treball "Eduard Toldrà, Juli Garreta i Sant Feliu de Guíxols". Pel que fa al premi de narració, dels 12 treballs presentats, el jurat va decidir premiar "En el combat feréstec de la nit", de Xavier Jové (Peralada). I, finalment, pel que fa al premi de poesia, el guanyador entre les 36 propostes presentades ha estat Joan Carles González-Pujalte (Mataró), amb l'obra "Cruixit". Han estat premiats amb accèssits "Signes de guerra", de Miquel López Crespí (Palma de Mallorca) i "Ham a l'aigua", de Robert Bosch (Barcelona). L'acte de lliurament de premis es va complementar, amb motiu de l'Any Rodoreda, amb una



Jurat i guanyadors dels Premis Àncora 2008. Ajuntament de Sant Feliu de Guixols. Premsa. (Autor: Pere Carreras)

projecció d'un audiovisual amb fragments d'una entrevista realitzada a l'escriptora pel periodista Joaquín Soler Serrano, i amb una lectura de textos de Rodoreda a càrrec dels actors Núria Gómez i David Ortega.

Desena Exposició de l'Associació Nacional de Patchwork d'Espanya al monestir

El monestir ha acollit amb gran èxit l'exposició-concurs nacional de *patchwork*. El *patchwork* és una modalitat d'art tèxtil que parteix de la base d'unir, amb costura, diferents peces de roba i elaborar una imatge desitjada per l'artista. La mostra ha estat organitzada per l'Associació Espanyola de Patchwork, de la qual és vicepresidenta la

guixolenca Olga González. Els visitants a la mostra han pogut veure també algunes obres de Georgina Regàs, una de les pioneres a introduir a Espanya aquesta tècnica. La mostra es complementa amb dues exposicions: una de creacions locals a l'antic hospital i una a la galeria d'art Uzupi. A més, s'han organitzat cursos monogràfics, tallers demostratius i conferències.



Exposició de *patchwork* al monestir. Ajuntament de Sant Feliu de Guixols. Premsa. (Autor: Pere Carreras)

Presentat el projecte executiu de la nova escola Ardenya

El delegat del Departament d'Educació a Girona, Andreu Otero, ha presentat recentment el projecte executiu del nou CEIP Ardenya a representants municipals i membres de la comunitat educativa. El projecte preveu la construcció d'una escola de dues

línies educatives en un terreny edificable cedit per l'Ajuntament a la zona del Mas Balmanya. La primera d'aquestes línies es dedicarà a educació infantil i constarà de 6 aules per a docència, una aula de psicomotricitat, una aula de petits grups i una aula de tutoria. La segona línia, d'educació primària, tindrà 12 aules per a l'alumnat, 4 aules de grups petits, aula de música i audiovisuals, aula d'informàtica, aula de plàstica, biblioteca, tres sales de tutoria, un gimnàs i vestidors. A banda dels serveis administratius i sales de professors, el nou CEIP disposarà d'un menjador de 150 metres quadrats i cuina, un ascensor adaptat, sis aules exteriors i porxo, zones de joc, una pista poliesportiva i una petita horta, entre altres serveis.

Un centenar de persones acudeix a la Jornada sobre Senyalització i Patrimoni organitzada pel Museu

Un centenar d'inscrits van seguir amb atenció la Jornada de Senyalització de Patrimoni que, emmarcada en les Jornades Europees del Patrimoni, va tenir lloc el 26 de setembre al Museu d'Història de la ciutat. L'objectiu era compartir experiències i reflexionar sobre la importància d'intervenir amb més

criteri i de forma més sistemàtica en la necessària museïtzació i senyalització dels elements patrimonials escampats pel territori, als quals sovint no es presta la deguda atenció. Entre els assistents, s'hi comptaven nombrosos tècnics vinculats a museus, el turisme i la gestió cultural, professionals del disseny i la senyalística, com també de l'arquitectura. La major part de participants eren d'arreu de Catalunya, però hi va haver també presència internacional, amb gent de la Toscana, Llemotges, i, com a fet curiós, del Museu Arqueològic de Gdańsk (Polònia). Les ponències van permetre comptar amb professionals d'institucions com l'Escola Superior de Disseny (Elisava), l'Institut Gaudí de la Construcció; el Museu d'Arqueologia de Catalunya-Ullastret, l'Ajuntament de Palamós; el Consell Comarcal del Baix Empordà, Les Compagnons du Tour de France, l'Université de Limoges, el Museu del Port de Tarragona i la Scuola Edile Professionale di Firenze.

Exposició "Grafisme i ciutat" al Museu d'Història

En el marc de la cloenda de la Jornada de Senyalització de Patrimoni, el Museu d'Història inaugura el divendres dia 26 de setembre l'exposició temporal "Grafisme i ciutat", que s'ha pogut visitar al monestir fins el 31 d'octubre de 2008. Durant l'acte, el poeta David Castillo va llegir alguns poemes de Genís Cano (1954-2007), membre de la Junta Tècnica del Museu i professor de la Facultat de Belles Arts. L'exposició volia posar sobre la

taula la funció de la cal·ligrafia en el context d'una societat com l'actual, en què les arts manuals han estat deixades de banda. Així, la mostra proposa un diàleg tant entre passat i actualitat de la cal·ligrafia, com entre documents dels segles XV a XX i els treballs artístics d'alumnes de la facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona. En definitiva, entre cal·ligrafia artesanal del passat i obra artística actual. Aquesta proposta del Museu d'Història –situat precisament al mateix edifici que havia acollit l'Escola de Belles Arts– té com a objectiu donar continuïtat als diferents projectes realitzats des de fa uns anys de formació i reutilització de tècniques artesanals (com per exemple els cursos de restauració de patrimoni, cursos d'anàlisi dels vincles entre art i territori, el projecte europeu en curs Art Versus Artesanat, etc.). El projecte ha tingut molt presents experiències ja realitzades, com per exemple la que realitzà un dels centres amb què col·labora el Museu, el Centre des Arts et des Métiers de Limoges. L'objectiu és tant conjugar passat i present com que la mostra ajudi a projectar obres de joves artistes.

El nou Concurs de Teatre Amateur arriba a Sant Feliu amb una programació de luxe

El darrer cap de setmana del mes de setembre van conèixer la ciutat els diver-



Representació al Teatre Auditori Municipal. Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols. Premsa. (Autor: Pere Carreras)

sos grups que han estat seleccionats per a competir en el nou Concurs de Teatre Amateur de Sant Feliu, que es realitzarà de novembre de 2008 fins a l'estiu de 2009. Enguany, la mostra de teatre ha passat a la categoria de concurs, per la qual cosa ja s'ha designat un jurat, i el procediment de funcionament serà diferent de l'habitual. Aprofitant l'Any Rodoreda, es va convidar els grups assistents a conèixer, a banda de Sant Feliu, l'entorn que va marcar la gran escriptora catalana. Les obres d'enguany presenten un ventall impressionant d'estils i gèneres que faran gaudir a tothom en les tardes de tardor, hivern i primavera. El fet que es tracti d'un concurs garantirà una certa emoció, per les ganes dels grups de guanyar o, almenys, quedar ben posicionats, ja que resultats com el d'aquest concurs acompanyen els currículums de les formacions teatrals.

Sant Feliu recupera l'Oficina de Català

Des del mes de setembre ha entrat en funcionament l'Oficina de Català, que s'ubica al monestir, en un dels despatxos de la planta on hi ha Cultura. Aquesta oficina depèn del Consorci per a la Normalització Lingüística, en el qual participa l'Ajuntament de Sant Feliu, i és un òrgan que vetlla per la llengua catalana al municipi. Les seves tasques se centren bàsicament en l'assessorament i la dinamització de la llengua catalana.

Des de l'oficina es resoldran dubtes sobre com escriure en català amb seguretat, i es promouran sistemes que contribueixin a incrementar l'autonomia dels usuaris per tal que puguin arribar a ser autosuficients en matèria lingüística. El servei d'assessorament és obert a la població en general i ofereix des d'atenció de consultes lingüístiques (dubtes ortogràfics, etc.) fins a informació sobre recursos lingüístics (diccionaris, vocabularis específics, manuals, etc.), passant per la revisió de textos que, per motiu de la seva finalitat i el seu abast, tenen una difusió externa.

L'oficina ofereix també un servei de dinamització amb l'objectiu principal de fomentar l'ús de la llengua catalana entre la població. Amb aquesta finalitat, proporciona plans a mida per a empreses i entitats que volen iniciar un procés de normalització lingüística, i plans de formació del personal per adequar el seu nivell de català a les necessitats del lloc de treball. Finalment, cal destacar la coordinació de l'ano-

menat Voluntariat per la llengua. Aquest programa posa en contacte una persona que parla habitualment català amb una altra que en té coneixements bàsics i que vol parlar-lo, perquè es trobin i parlin on vulguin, quan vulguin i del que vulguin, durant un mínim de 10 hores (1 hora a la setmana durant 10 setmanes).

El servei d'Oficina de Català està obert de dilluns a divendres de 9 a 14 h.

Els alumnes del cycle formatiu de nàutica, únic a tota la Costa Brava, comencen la seva formació

El curs ha començat amb la pràctica totalitat de les 30 places cobertes. Aquests alumnes seran els futurs tècnics i mecànics de l'àmbit marí, vela i mar. Amb l'inici del curs escolar també ha començat el primer curs del cycle formatiu de grau mitjà Tècnic en manteniment de vaixells d'esbarjo i serveis portuaris, que es fa a Sant Feliu de Guíxols i és únic a tota la Costa Brava. El cycle, com es recordarà, té una durada de 2 cursos acadèmics (2.000 hores) i té la seva base d'operacions a l'IES Sant Feliu i a les instal·lacions que l'Ajuntament ha arreglat a la zona portuària, amb maquinària per a fer pràctiques i altres elements didàctics. La titulació que s'aconsegueix és de tècnic/-a en instal·lació i manteniment electrotècnic de maquinària i conducció de línies, adap-

tat al perfil professional de manteniment de vaixells d'esbarjo i serveis portuaris, junt amb el certificat bàsic d'embarcament i el títol de patró portuari. Segons nombrosos empresaris d'aquest sector, els professionals formats amb aquest cycle poden tenir un futur força optimista en el mercat laboral, ja que els mecànics especialitzats en el mar són molt escassos. Els i les alumnes estaran capacitats per a treballar en drassanes, empreses de construcció, manteniment i reparació d'embarcacions d'esbarjo i pesca; en tallers de fusteria naval, tallers mecànics de metal·listeria naval, empreses d'instal·lació de sistemes de seguretat i suport a la navegació, tallers de manteniment i reparació de veles, tendals i eixàrcia; als serveis dels ports esportius, clubs nàutics o marines, empreses de lloguer o xofer d'embarcacions, empreses relacionades amb la comercialització o instal·lació d'equipaments d'embarcacions o també en empreses d'inspecció tècnica d'embarcacions.



Alumnes del cycle formatiu de nàutica. Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols. Premsa. (Autor: Pere Carreras)

Sant Feliu commemora el 50è aniversari de la mort de Josep Irla, president de la Generalitat a l'exili

El 19 de setembre de 1958 moria a Sant Rafael, a la Provença francesa, el polític guixolenc Josep Irla i Bosch, després que s'hagués exiliat l'any 1939 com a conseqüència del final de la Guerra Civil. Successor de Lluís Companys en la presidència de la Generalitat de Catalunya, Josep Irla va tenir la difícil tasca de mantenir i organitzar el Govern dels catalans a l'exili durant cator-



Exposició sobre Josep Irla a la Biblioteca pública. Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols. Premsa. (Autor: Pere Carreras)

ze anys, des del 1940 fins al 1954, quan va complir 74 anys i, tal com deia, es veia "vell, malalt i pobre". L'any 1981, les seves despulles van arribar a Sant Feliu de Guíxols amb grans honors, i cada any és homenatjat el seu record durant la Diada Nacional de Catalunya. Enguany, la Fundació President Irla i l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols li han retut un homenatge especialment significatiu, per la commemoració dels 50 anys de la seva mort. Els actes han consistit en una ofrena floral a la seva tomba al cementiri guixolenc, la inauguració d'una exposició sobre la seva figura a la biblioteca pública, i un acte de reconeixement a les persones que s'han significat en la reivindicació d'aquest personatge: Felip Calvet (a títol pòstum), Montserrat Irla, Pepita Irla (a títol pòstum), Cion Ginesta, Josep Maria Roig i Víctor Torres.

Sant Feliu aconsegueix la direcció executiva de la Xarxa de Municipis Indians amb una altra ciutat

L'alcalde de Sant Feliu de Guíxols, Pere Albó, va assistir el passat dissabte a la 1a Assemblea de la Xarxa de Municipis Indians, que es va celebrar a Begur coincidint amb la Fira d'Indians. En la trobada, els deu municipis que integren la xarxa



Reunió de representants dels municipis integrants a la Xarxa. Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols. Premsa. (Autor: Pere Carreras)

van acordar la dotació pressupostària que tindrà cada ciutat el 2009. Durant el primer any, Sant Feliu compartirà amb la localitat de Sant Pere de Ribes la direcció executiva del projecte. Els municipis de la xarxa són Arenys de Mar, Begur, Blanes, Cadaqués, Lloret de Mar, Sant Feliu de Guíxols, Sant Pere de Ribes, Torredembarra, Palafrugell i Vilanova i la Geltrú. La Xarxa està oberta a altres municipis interessats a participar en la proposta, com Vilassar de Mar o Calonge.

L'Ajuntament, per unanimitat, demana salvar Can Rius de l'enderroc

En el ple del mes d'agost, els grups integrants de l'actual Ajuntament de Sant

Feliu de Guíxols van votar per unanimitat una proposta per demanar a l'Estat (concretament, a la Subdirecció General de Costes) que no enderroqui l'edifici de Can Rius o Banys de Sant Elm.

MOBILitat guanya el premi a la Millor Pel·lícula del MovieMobile

El curtmetratge *MOBILitat*, dels gironins Chris Hernández, Joel Freixas i Laura Bujalance, ha estat el guanyador del premi a la Millor Pel·lícula del MovieMobile, el festival de fotografies i curtmetratges realitzats amb la càmera del mòbil, que s'ha celebrat des del 22 al 31 d'agost a Sant Feliu de Guíxols. El jurat estava format per l'actor Fermí Reixach, el director de càsting Pep Armengol, el director de producció Albert Espel i els maquilladors d'efectes especials Montse Ribé i David Martí. Tots ells han valorat l'originalitat del treball, que els autors defineixen com "una petita història amb mòbils, de mòbils i per mòbils". El premi del públic, atorgat pels visitants de la web del festival a través dels seus missatges per SMS, ha estat per al film *Au revoir*, d'Esther Bertran. D'altra banda, la maratón del MovieMobileXpress ha comptat enguany amb uns 160 treballs realitzats per més d'una seixantena de participants. En aquesta competició, els participants només tenien dues hores per a realitzar un

curtmetratge o cinc fotografies. El jurat ha atorgat el premi a la Millor Pel·lícula del MovieMobileXpress al curtmetratge d'1 minut titulat *Figura invisible*, de Roser Bufill. Es tracta d'una escena a la platja en què unes sabates realitzen tot tipus d'activitats quotidianes com canviar-se, dutxar-se i entrar a l'aigua. La col·lecció *Cementiri*, de Joan Vicens, ha estat la mereixedora del premi en l'apartat del MovieMobileXpress a la Millor Fotografia, per la qualitat de les imatges, la perfecció dels enquadraments i la cura en el tractament de la llum.

L'Arxiu presenta el llibre dels Tallers d'Història sobre Gaziell

Amb una gran aflluència de públic, l'Arxiu Municipal de Sant Feliu de Guíxols va presentar, el passat dia 8 d'agost, el llibre *Agustí Calvet i Pascual "Gaziell" (1887-1964). Escriptor i periodista guixolenc*, que recull diversos articles sobre aquest autor i els treballs escolars guanyadors del curs 2006-2007 que, des dels Tallers d'Història, es van dedicar a aquest escriptor. L'acte va comptar amb la presència de la senyora Lluïsa Calvet, filla de Gaziell, i diversos familiars de l'autor. La presentació es va fer a la sala d'actes de la Biblioteca i Arxiu Municipal, amb la intervenció d'Elena Esteve, mestra i col·laboradora dels tallers, el Sr. Joaquim Molas, catedràtic emèrit de la Universitat de Barcelona, el Sr. Josep Cullell-Ramis,

autor del documental *Gaziell. L'home és el tot* i president del Mall (Associació guixolenc de Cultura), i Jordi Gaitx, arxiver i coordinador del llibre.

Èxit de la nova oficina de turisme ubicada a l'ajuntament

El regidor de Turisme de l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols, Carles Motas, qualifica de "molt exitosa" la nova ubicació de l'oficina de turisme, que ha estat traslladada recentment a l'edifici de l'ajuntament, en el costat que dona al passeig del Mar. Anteriorment estava ubicada a l'antiga Casa Gareta, a la plaça del Mercat. El seu nou emplaçament, a tocar del passeig, fa que ara sigui molt més visible als ciutadans i visitants i que, per tant, pugui donar un major servei.



Accés de la nova Oficina de Turisme al passeig del Mar. Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols. Premsa. (Autor: Pere Carreras)

El Programa Autonomia inicia les seves activitats

El Programa Autonomia (PAD), per tercer cop consecutiu, comença les seves activitats amb el curs escolar. En coordinació amb el Centre de Formació d'Adults realitza tallers anuals de Coneixement de l'entorn per a dones migrades i tres tallers trimestrals de suport psicosocial, artteràpia i salut (ACAS). Amb aquests tallers es pretén que les dones migrades puguin conèixer els recursos, els serveis del municipi i la burocràcia imprescindibles per al dia a dia a Catalunya, i que interactuïn entre elles.

El programa s'ha ampliat amb serveis de formació i assessorament, a més de coordinar les jornades del 25 de novembre (dia contra la violència de gènere) i del 8 de març (dia de la dona). Durant tot el curs s'organitzaran tallers, cursos, exposicions i xerrades sobre qüestions de gènere com el taller Autoestima, autonomia i gènere. Es crea també el Servei d'Assessorament Jurídic.

Aquest recurs oferirà atenció directa cada 15 dies i serà confidencial i gratuït. El seu objectiu és informar, orientar, assessorar i derivar la població sobre els aspectes jurídics. Es comptarà amb una jurista especialitzada i es tindran en compte les circumstàncies específiques des d'una perspectiva de gènere.

Donacions al Museu d'Història

25-04-2007

Núria Vendrell: un palangre en cofa petita, una taula-cosidor amb dos calaixos i una fotografia emmarcada de Dolores i Soledad Martínez Alarcón, quan eren petites i amb el vestit tradicional aragonès.

31-08-2007

Esther Ubach: una caixa enregistradora utilitzada a la botiga del Politur de Platja d'Aro.

21-09-2007

Víctor Pascual: un rall confeccionat i utilitzat per Pere Pascual (Peralta) i un lot d'eines i estris de pesca.

15-01-2008

Imma Torres: una medalla de l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols.

28-03-2008

Pere Piulachs: un microscopi, una llanceta i una xeringa de Yutil.

18-04-2008

Carles Piqueras: un dibuix, llapis de color sobre paper, de 70 x 50 cm, obra del donant amb el títol *Xarxes*.

06-05-2008

Maria Rosa Torroella: una post de planxar.

01-10-2008

Maria Jordà: una fusta de cosir emprada al taller de cosidores de Maria Vila.

02-10-2008

Sílvia Alemany: tres records turístics de Sant Feliu en forma de penó triangular.

21-10-2008

Josep Canadell: una cadira de taper.



Pere Pascual pescant amb rall a les roques del camí de ronda de S'Agaró, setembre de 1994. AMSFG. Fons Josep M. Vicens. (Autor: Josep M. Vicens)

Directori

ÀREA DE CULTURA, MUSEU I ARXIU

PL. MONESTIR, S/N 17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS

TEL. 972 82 01 57

E-MAIL: cultura@guixols.cat

HORARI: DE DILLUNS A DIVENDRES DE 9 A 14 h.

ARXIU MUNICIPAL

CRA. DE GIRONA, 45-47

17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS

TEL. 972 32 25 93 FAX. 972 32 73 39

E-MAIL: arxiu@guixols.cat

HORARI D'HIVERN: DE DILLUNS A DIVENDRES DE 9 A 14 h.

I DIMARTS I DIJOURS DE 17 A 19 h.

HORARI D'ESTIU (juliol, agost i setembre): DE DILLUNS A

DIVENDRES DE 9 A 14 h.

BIBLIOTECA PÚBLICA OCTAVI VIADER I MARGARIT

C/ SURIS, 28-34 17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS

TEL. 972 32 40 57 FAX. 972 32 73 39

E-MAIL: biblioteca@guixols.cat

HORARI: DIMARTS, DIJOURS, DIVENDRES I DISSABTES DE 10 A 13.30 h.

I DE DILLUNS A DIVENDRES DE 17 A 21 h.

JOVENTUT (punt d'informació juvenil-casal de joves)

C/ MALL, 61 (Edifici de les Vetlladores)

17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS

TEL. 972 32 73 60 FAX. 972 32 71 60

E-MAIL: pij@guixols.cat

HORARI D'HIVERN: DILLUNS, DIMARTS I DIJOURS DE 17 A 20 h.

DIMECRES I DIVENDRES DE 16 A 20 h.

HORARI D'ESTIU (juliol i agost): DE DILLUNS A DIVENDRES DE 8 A 15 h.

MUSEU D'HISTÒRIA

PL. MONESTIR, S/N 17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS

TEL. 972 82 15 75 FAX. 972 82 15 74

E-MAIL: museuhistoria@guixols.cat

HORARI (juliol, agost i setembre): DE DILLUNS A DISSABTE DE 10 A

13 h. I DE 16 A 20 h. DIUMENGE I FESTIUS DE 10 A 13 h.

OFICINA MUNICIPAL DE TURISME

PASSEIG DEL MAR, 8-12 17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS

TEL. 972 82 00 51 FAX. 972 82 01 19

E-MAIL: turisme@guixols.cat

HORARI: DE DILLUNS A DISSABTE DE 10 A 13 h. I DE 16 A 19 h.

DIUMENGES I FESTIUS DE 10 A 14 h. A PARTIR DEL 21 DE JUNY, OBERT

CADA DIA DE 10 A 14 h. I DE 16 A 20 h.

PLA LOCAL DE NOVA CIUTADANIA

C/ GRAVINA, 39-41 17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS

TEL. 972 82 10 91 / 972 82 03 29 FAX. 972 82 20 89

E-MAIL: novaciutadania@guixols.cat

HORARI: DILLUNS I DIJOURS DE 9 A 19 h. DIMARTS, DIMECRES I

DIVENDRES DE 9 A 14 h.

SERVEI MUNICIPAL D'EDUCACIÓ OME (oficina municipal d'escolarització)

C/ PENITÈNCIA, 10 (Casa Albertí) 17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS

TEL. 972 82 08 10 FAX. 972 32 27 72

E-MAIL: educacio@guixols.cat

HORARI: DE DILLUNS A DIVENDRES DE 10 A 14 h.

HORARI D'ESTIU (juliol i agost): DE DILLUNS A DIVENDRES DE 10 A 13 h.

HORARI DURANT LES VACANCES ESCOLARS DE NADAL

I SETMANA SANTA: DE DILLUNS A DIVENDRES DE 10 A 13 h.

SERVEI MUNICIPAL D'ESPORTS

C/ CALLAO, S/N - ZONA ESPORTIVA LA CORCHERA

TEL. I FAX 972 82 03 16

E-MAIL: esports@guixols.cat

HORARIS D'OFICINA: DE DILLUNS A DIVENDRES DE 9 A 13 h.

ACTIVITATS ESPORTIVES DE LES ESCOLES I DE CLUBS ESPORTIUS:

GIMNÀSTICA I ENTRENAMENTS DE DILLUNS A DIVENDRES

DE 9 A 13 I DE 15 A 24 h.

COMPETICIONS: DISSABTES I DIUMENGES, SEGONS CALENDARI.

SERVEI D'OcupACIÓ MUNICIPAL I

SERVEI D'ASSESSORAMENT D'EMPRESES

PL. MERCAT, 6-9 17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS

TEL. 972 32 70 33 FAX. 972 32 69 17

E-MAIL: industria@guixols.cat

HORARI: DE DILLUNS A DIVENDRES DE 9 A 13 h.

SERVEI DE PREMSA

PL. MERCAT, 6-9 17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS

TEL. 609 75 35 85

E-MAIL: premsa@guixols.cat

HORARI: A HORES CONVINGUDES

TEATRE AUDITORI MUNICIPAL

C/ CALLAO, S/N 17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS

TEL. 972 82 01 59

E-MAIL: teatre@guixols.cat

HORARI: A HORES CONVINGUDES

VOLS REBRE L'ARJAU GRATUÏTAMENT A CASA TEVA?

L'ARJAU és una revista editada per l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols que tracta temes culturals del municipi i el seu entorn. Es publica cada quatre mesos i es distribueix de forma gratuïta.

Si vols rebre la revista a casa, sense cap cost addicional, envia'ns una carta a l'adreça de l'Arxiu que apareix en aquesta mateixa pàgina, indicant que vols subscriure't a la revista i especificant el teu nom i cognoms, adreça, localitat i codi postal. Si ho prefereixes, pots enviar-nos aquestes dades per correu electrònic a l'adreça arxiu@guixols.cat

D'acord amb el que estableix la Llei Orgànica 15/1999 de Protecció de Dades de Caràcter Personal, les dades que ens proporcionis s'incorporaran en un fitxer anomenat Contactes, titularitat de l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols, amb la finalitat de gestionar el servei de distribució de la revista. En tot moment pots exercir els drets d'accés, rectificació, oposició i cancel·lació d'aquestes dades segons els termes expressats per l'esmentada normativa, tot adreçant-te per escrit a l'alcaldia (plaça del Mercat, núm. 6-8, 17220 Sant Feliu de Guíxols).

l'arjau

REVISTA CULTURAL

Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols

Núm. 58 DESEMBRE 2008



Ajuntament de
Sant Feliu de Guíxols
www.guixols.cat